

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ
23.7.74, ישיבה בקר
עד: תת-אלוף גבריאל אסיר.

היו"ר אגרנט: אתה תת-אלוף גבריאל אסיר - כן.
מזהיר בהן צדק לאמר את האמת, - כן.
העדות שלך סודית, הדיון סודי.

היית מה"ט 460,
ממתי, עד מתי ?

תת-אלוף ג. אסיר: 460 זו חטיבה שמורכבת מבית ספר לשריון. הייתי מפקדה
מספטמבר 1972. למעשה היא לראשונה הופעלה כחטיבה במלחמת
יום הכפורים, כל הזמן הייתי מפקדה, כמפקד בית ספר.

היו"ר אגרנט: ממתי היית מפקד החטיבה, בית הספר ?

אסיר: מספטמבר 1972, עד פברואר 1974.

היו"ר אגרנט: והיום ?

אסיר: היום אני מפקד אוגדה 880 ובתפקיד סדיר, סגן מפקד גייסות
השריון. מפקד הגיי"ש היום הוא האלוף מוסה פלר.

היו"ר אגרנט: אתה העדת בפני אל"ם כרמי ? אתה מאשר את עדותך ?

אסיר: כן.

(עדות מספר 18)

דין: אוגדה 880, זו אוגדת מילואים, איפה הימ"חים שלכם ?

אסיר: כרגע בהקמה במסגרת חסה.

דין: זאת היא אוגדה חדשה ביותר.

ועדה החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבה בקר

עד: חה-אלוף גבריאל ~~א~~מיר.

אמיר: אוגדה חדשה ביותר, חטיבה ראשונה שלה מחאמנת זה עתה.

חטיבת מילואים.

מי הסגן שלך ?

לסקוב:

מוסקה בן פורת. מח"ט 9 במלחמה.

אמיר:

היו"ר אגרנט: זו העדות שלך ? מסתכל על זה, תראה את החתימה שלך

(עדות מספר 18).

אני מניח שזו העדות שלי (חתמתי על הסיוסה).

אמיר:

אנו רוצים לשמוע ממך כמה פרטים על פרות חייך

היו"ר אגרנט:

איפה נולדת, מתי ופרטים על חייך הצבאים.

אמיר: נולדתי בחל-אביב, ב-1934, גדלתי בחל-אביב, ובירושלים

עד גיל 14. במלחמת השחרור. במלחמת השחרור הייתי

בירושלים והתחברתי לחברה נוער הקבוץ המאוחד. ומאז עברתי וחייתי חבר

חניך בקבוץ, בתחילה חניך בחכרת הנוער, בכית השיטה, עד הצבא,

התגייסתי ב-51, דווח כדי שרות חובה ולאחר שרות חובה נהייתי לחבר

קבוץ מעגן מיכאל. הייתי שם מספר שנים חבר חוץ כדי שרות צבאי,

עד שהפכתי לאיש קבע עמוק מדי ונפרדתי מהמשק.

אח השרות הצבאי עשיתי, בשרות חובה כחייל בחיל הרגלים.

בנח"ל, עד קורס קצינים. בגמר קורס הקצינים הועברתי להיות ס"מ בחטיבה 5

בכעתי, הייתי ס"מ וקצין מבצעים גדודי עד שהגדוד שלנו הועבר לשריון

במסגרת הסבות בחוץ צה"ל. זה היה גדוד 52. בגדוד 52 הפכתי לאיש שריון

עם כל ההכשרה שקשורה בכך, הייתי הקמב"ץ הגדודי, סגן מפקד פלוגה

ואחר כך הצטרפתי למשלחת שנסעה ללמוד ולקלוט אח טנק הצנטוריון שנקלט בצה"ל.

23.7.74, ישיבה בקר

עד: תת-אלוף גבריאלי עמיר

עמיר:

השתתפתי בקליטת הסנק בצה"ל הייתה¹⁹ מספקד הפלוגה הראשונה ואחר כך המפקד שלה, לאחר סכן בשנת 1962 אם אינני טועה, עברתי לבית ספר לשריון והייתי מדריך ראשי בבית ספר לשריון. בשנת 63 (אני לא בטוח בתאריכים, אני מנסה לשחזר לעצמי) לאחר סכן הייתי חניך בבית ספר לפו"ם. כגמר הקורס עברתי והייתי קצין אג"ם של חטיבה 7, לאחר סכן הייתי מספקד קורס מפקדי סנקים בבית הספר לשריון, לאחר סכן סג"ד 82, ואחר השתתפתי במלחמת ששת הימים, חטיבה 7. לאחר המלחמה הועברתי והייתי סמ"ס 401 להקמת החטיבה, ישר אחרי מלחמת ששת הימים החטיבה הוקמה, והשתבצה בהחזקה גזרה סיני. לאחר גמר תפקיד סמ"ס הועברתי למפקדת הגי"ש והייתי קצין אג"ם של הגי"ש. זה עם מינוי משנה של קצין אג"ם אוגדתי. זה שני תפקידים כמקביל. לאחר סכן נשלחתי לראה"ב לקורס שריון מתקדם בצבא האמריקאי. משחזרתי מהקורס קבלתי את התקוד על חטיבה 7, הייתי מפקדה. לאחר תפקיד זה הועברתי להיות מפקד בית הספר לשריון, במסגרת התקוד על בית הספר לשריון במינוי משנה הייתי מח"ס 460, ו-460 מורכבת על בסיס בית הספר לשריון חירום ועכשיו בתפקידי האחרון סגן מפקד הגי"ש ומפקד אוגדה 880, במינוי חירום. זו אוגדה מילואים שהוקמה זה עתה.

היו"ר אגרנט: בזמן המלחמה הייתי מח"ס 460 ? - כן .

יריין: זאת אומרה, ברגע זה יש מח"ס 460 אחר ?

עמיר: נכון.

היו"ר אגרנט: במלחמה היא נלחמה בסיני ?

עמיר: כן, נלחמה בסיני.

ועדה החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר

עד: תת-אלוף גבריאל עסיר

היו"ר אגרנט: אנו מעוניינים לדעה על פעולות החטיבת

מתחילת המלחמה, ביחוד בימים 7 ו-8 לחודש.

עסיר: אתה מתכוון לפרט אירועים, בפירוט הפרטים או

רק לסדרת האירועים ?

היו"ר אגרנט: תתחיל עם סדרת האירועים.

עסיר: ה-7 לחודש בבקר, לאחר שהצלחתי להחלץ עם חלק

מהכוח שלי מקנטרה, בליל השישי פרצתי עם חצי גדוד

בתוך קנטרה, להתחבר למעוזים, ולאחר לחימת הלילה יצאתי החוצה עם

בערך כ-5 סנקים שהיו פיזית ועוד 2 מפוזרים, ואחר כך הצטרפו.

הם היו בקשר רדיו.

היו"ר אגרנט: המצב-היבט-כזה, באיזה אוגדה זה היה ?

עסיר: המצב היה כזה. אני כ-5 לחודש ירדתי עם החטיבה לסיני

והוכפפתי לאוגדה 252, שהיא היתה האוגדה בסיני.

ובמסגרת שלה נכנסתי לקרב כ-6 לחודש. עד הבקר הייתי במסגרת 252

ומהבקר ה-7 לחודש הופיעה אוגדת האם שלי, שזה 162 וחזרתי אליה.

זו האוגדה שבפקוד האלוף ברן. זה היה הכוח שהייתי איתו על ציר

יותר דרוסה, זה ציר מאדים מה שקרא. יותר דרוסה היה חלק שני של

הכוח שלי שהיה תחת פקודי הישיר, שהוא חבר למעוז מפרקת, ומשם

החפנה לפי אותה פקודה והיינו על שני צירים. זה היה הכוח שלי.

יש לי שקף שאני יכול להקרין אותו

המשיכה א.י.

ועדת החקירה 23.7.74
ישיבה ק"כ - בקרי

לפני כן י.ע.
א.י.

העד: תא"ל גבריאל אסיר

תא"ל עסיר יציאתי היחה לאחר ליל לחימה עם מעט סנקים ועם הרבה

נפגעים ואז הגיע ספקדה אוב 162.

יו"ר אגרנט לאחר ליל לחימה של איזה יום?

תא"ל עסיר לאחר ליל 6, 7.

יו"ר אגרנט היית עם כמה סנקים?

תא"ל עסיר הייתי אצלי עם 7 סנקים סה"כ.

ידין כל החטיבה?

תא"ל עסיר אני תכף בשקט אסביר כמה פרטים. זה לא היה כל החטיבה

כי אתי היה גדוד 1 של 4 פלוגות ואני פעלתי עם שתי פלוגות בקנטרה, שתי פלוגות במעוז מפרקה. משני הכוחות האלה יצאנו החוצה ואני נשארתי עם 7 סנקים והכח השני יצא בסה"כ עם 11 סנקים. התרכזנו על הצמחות ושם קבלנו את הפקודות. זה היה השלב הראשון בבוקר, יוחר מאוחר התרכזנו בצומת הדרומית מאדים חזיזית מול מעוז מפרקה שמה ערכנו התארגנות, חילוץ נוסף, איסוף הצוותים וארגון הצוותים שנשארו מסנקים פגועים פיננסי נפגעים, הכנסה תחמושת לבטנים והחמלאות מחדש. עד הצהרים זה לקח.

אחר הצהרים המטח פקודות והפקודה הייתה לנוע אחרונית לכוון ציר הרוחב למקום שנקרא ריאקציה, שמהלמסיך להתארגן ולהתארגן להגנה עם רוחב גזרה קבלנו. שם בערב עד שעה 1100 בלילה קבלנו את הפקודות לטובת יום המחרת, 8 לחודש, והוכפף לי גדוד נוסף, גדוד סנקים 19, גדוד של חס' 204.

ידין ז"א לקראת הלילה בין ה/7 ל-8 אתה היית שוב חטיבה באיזה צ

עומטה?

תא"ל עסיר שני גדודים בני גדוד 19 בן 26 סנקים, גדוד 19 מחס' 204

26 סנקים סאורגנים ב-3 פלוגות. גדוד 198, גדוד שלי, מקורי שלי או אורגני שלי,

של החטיבה שסה"כ הצטבר 25, 24 סנקים שבחוכם 6 סנקים שהם שרידי גדוד 9 אותו

גדוד שאליו התחברנו שהוא נגמר ביום הקודם באיזור קנטרה.

א.י.

ועדת החקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - ג'ר

העד תא"ל גבריאל עמירס ידין מה"כ היו שני גודדי סנקים או היה גם גודד

סמוקס או גודד חרמש או משהוא, לא?

תא"ל עמיר לי לא.ידין לחטיבה שלך?תא"ל עמיר כדאי אולי כמה פרטים מה זה החטיבה שלי?

החטיבה שלי היא חט' סנקים שהיא מאורגנת על צב בסיס הקורסים. 6 פלוגות סנקים

ספיקים מקורס ספקדי סנקים ומקורס ספקדי שריון. שלש פלוגות הן צנטוריון, 3

פלוגות הן פטון. זה נעשה ע"י הצלבה בין שני הקורסים. גודד שלישי מורכב

סמדריכי מקצועות, סמדריכי הסדורים לנהיגה ספולים, הותחנות ומדור קשר ומזה

אני מרכיב את הגדוד השלישי.

ידין גם כן סנקים?תא"ל עמיר גם כן סנקים, גם הסדרים הם סדרים סנקים.

אצא בבי"ס ישנה גם פלוגה היא פלוגת מכ"ים חרמש. והיא פלוגה אחת שהיא מצטרפת

לגדוד שמורכב מקורס קציני סנקים. והיא פלוגת חרמש האורגנית שלו לשע"ח יתרה

שני הגדודים מסדרים פלוגת חרמש שהיא השלמות מילואים. והם מילואים של החטיבה.

בשלב זה המילואים עוד לא הגיעו. כנ"ל שירותים, כנ"ל הרבה אלמנטים של תחזוקה א

שמה שהיה לי בבי"ס בתכניות היינו מרכיבים אחס רק את השלד של המסגרות התחזוקתיות

ואפילו די שלד של הדרג הפוקד. הקשר וכל השאר. ז"א שאנחנו נכנסנו למלחמה כשהיינו

עם אותם האלמנטים שנמצאים סדירים. כל מה ששיך להשלמת מילואים טרם הגיע.

ידין כ- לחודש בערב התארגנת מחדש לקראת...תא"ל עמיר הייתי סנקים נסו.ידין בלי מילואים?תא"ל עמיר בלי עדיין מילואים.ידין עוד לא הגיעו המילואים 24 שעות אחר כך.

ועדת חקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - תקןהעד תא"ל גבריאל עמיר

א.י.

תא"ל עמיר

שם היה דבר אחר, הפלוגת חרמש שלי האורגנית הסדירה, היא נחתה ברפידים כשאני החלתי למעשה בנסיעה להעלה כשפרצה הלחימה כבר, ואז היא, חוץ כדי לחימה הגיע אחרי והיא נלקחה והשתלבה בלחימה של חס' 14 שהיתה ישירות על הציר, המילואים זרמו, למעשה הזרימו אותם ליחידות בקצב הגעתם בלי שום קשר לשיוף האורגני ובחוף כך קבלתי אה גדוד 19, שתי פלוגות החרמש שלי הם הגיעו אבל הלכו למקומות אחרים.

ידין

ז"א במילים אחרות, לקראת ה-8 לחודש כ-7 אתה

למעשה היית חטיבה עם שני גדודים קצת מחתח לתקן. 20% מתחת לתקן.

תא"ל עמיר

הייתי צריך להיות 72-75 טנקים הייתי 45, 46.

ידין

זאת היחה חטיבה, לקראת ה-8 לחודש?

תא"ל עמיר

כן.

ידין

אתה אמרת שקבלת את הפקודות מה שאתה קורא

לטובת ה-8 לחודש, באיזה צומט?

תא"ל עמיר

בצומט כרטיסן מאדים.

ידין

כמי קבלת את הפקודות?

תא"ל עמיר

קבלתי את הפקודות ממפקד האוגדה, סכרן.

ידין

באיזה צורה זה היה?

תא"ל עמיר

הוא עבר בין החטיבות והוא הגיע אלי עם הג'יפ

שלו אל הצומט.

ידין

ז"א לא היה מפגש של כל החטיבות שלו? הוא הגיע

אליך?

ועדת החקירה - 28.7.74

ישיבה ק"כ - ג'רן

הער: תא"ל גבריאל עמיר

א.י.

תא"ל עמיר

לא היה מפגש אה כל החטיבות, הענין היה שבחכנית האוגרה השתלכנו עם, למעשה אני הייתי החטיבה היחידה האורגנית של ~~אגף~~ הזאת וכשהגעתי אליה דרך חטיבה אחרת לאחר לחימה. שתי חטיבות נוספות הצטרפו לאוגרה הזאת הם היו 500 ו-217. שתיים לא אורגניות.

ידין מקרן, 500.תא"ל עמיר

500 קרן 217 נתקה. שתיים הגיעו. קרן עוד היה כחנועה

ידין

הוא היה שייך אורגנית לאיזה אוגדה?

תא"ל עמיר

הוא היה חטיבה עצמאית. הוא היה חטיבה שזה עתה הוקמה.

והיא התבססה על מחקן אימונים חילי 500 שהיה בצאליס.

ידין

גם כן של גייסות השריון?

תא"ל עמיר

כן. גם הוא היה כפיין כי"ס. ואז הוא הצטרף לאוגדה של אצ

הגי"ש.

ידין

אבל כפגישה הזאת זו היתה פגישה כינך ובין ספקר האוגרה?

תא"ל עמיר

ביני ובין ספקר האוגרה.

ידין

צא

באיזה שעה בערך? הפגישה הראשונה הזאת?

תא"ל עמיר

היא היתה סביב השעה 1100 כלילה.

ידין

ז"א כלילה בין ה-7 ל-28?

תא"ל עמיר

נכון.

ידין

אתה זוכר אה הערכה המצב והפקודות שהוא נתן לך לסוכת ה-

8 לחודש, כאותה פגישה קודם כל?

תא"ל עמיר

אני לא אגידה שאני זוכר אבל אני מסיק מתוך הפקודות

שהיו לי ומכוון שזה נלווה גם בכמה מילים של הערכה אני פחות או יותר אצא מסחר

מה היתה ההערכה.

ועדת החקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - היקף

א.י.

הער: הא"ל גבריאל עמיריריין אני מבין. יש לך איזה מסמכים מאותה שעה 1100,

יומן של החטיבה, משהוא מסוג זה ששם נרשמו הפקודות או הפקודות שאתה הוצאת

כעקבות מה שאתה דברת, נרשמו?

הא"ל עמיר לא עבדנו בכתב בכלל. לא האוגדה ולא החטיבה.יריין לא היה לכם יומן?הא"ל עמיר יומן היה לנו. הפומן התנהל במפקדה העיקרית שלי

מאחור שהיא היחה מפקדה די מאולתרת. היומן נרשם שם ע"י כחור לא מתוררך, לא

מתורגל וזה בהחלט לא משהוא שאני יכול לסמוך עליו כי הוא החסיר שם המון והרבה

דברים הוא לא הבין, זה לא משהוא שאפשר לסמוך עליו אני ניסיתי להשען על זה

לאחר המלחמה ולא הצלחתי.

יריין ז"א למעשה, רק במשפט מוסגר, אני לא סבין בהתארגנות

של החטיבה מראש היה פונקציונר ידוע וקבוע שחפקידו לנהל את יומן החטיבה?

הא"ל עמיר יש הגדרה תפקידים מדוייקת במבנה של חטיבה.יריין מי חייב היה לפלא את זה?הא"ל עמיר יש סמל מבצעים עם קמב"צ שנמצאים כמפקדה העיקרית.

הם מנהלים את זה. הצרה של החטיבה שלי היא שאני הייתי כבי"ס. והיעוד העיקרי

שלי היה כבי"ס ורק לשע"ה הייתי יוצא. החטיבה תורגלה כחטיבה פעם אחרונה בפב'

72 זה היה למעלה מחצי שנה לפני שהגעתי לחטיבה ואז השתתפה החטיבה בתרגיל גדול

כשם עוז, לאחר מכן במשך כל הזמן עסקנו במשימות הדרכה והאנשים שהם מתורגלים

הם תוך זמן קצר מחלפים כי הבסיס הוא כסיס הדרכה, והאנשים יוצאים החוצה והסמל

מבצעים הזה שהוא עוד היה הוא היה מש"ק הדרכה כבי"ס הוא פשוט לא היה מתורגל.

וזה לא היה דבר עיקרי שהעסק אוחנו.

אחר כך הקמב"צ גם כן היה בחור חדש. יתר על כן, אני הייתי צריך להיות בדברים

האלה בהשלמת מילואים והקמב"ל הוא היה בחור א-תקני שקבלתי אותו כמסגרת הכעיות

השוטפות של כבי"ס. כך שהם ניהלו איזה שהוא יומן אבל אנחנו מעט מדי היינו

ועדת החקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - ג'וקר

הערד: תא"ל גבריאל עמיר

א.י.

תא"ל עמיר

מאורגנים כמפקדת חטיבה פרט לאלמנט של הפיקוד

של המפקדים שהם היו מתורגלים בעקבות זה שכולם היו אקס מפקדים בענין הזה

שנעשו בבי"ס כי הם באו להדריך זאת היחה הצרה שלנו.

ירין

הענין הזה תוקן כבר מאז? בבי"ס?

תא"ל עמיר

הענין הזה הוא לא רלוונטי כבר היות ו-490 היא עכשו

חטיבה סדירה כסיני.

ירין

כל בי"ס שם?

תא"ל עמיר

לא כל בי"ס כי חלק ממקצועות נשאר בג'וליס אמנם

אבל הוא לא יותר חטיבה. ז"א העסק כבר לא רלוונטי אבל בדו"ח הלקחים, בלקחים

שאני מנהל זה כבר ענין שחופס מקום רחב, כי דוגמאות כאלה עוד יכולות להיות.

ירין

טוב, נחזור לענין. ז"א שמה שיש לך מ-1100 כלילה

, איזה מסמך יש לך או היחר זה סתם זיכרון?

תא"ל עמיר

מסמך אין לי יש לי רק רישומים פרטיים שלי, לאחר

המלחמה.

ירין

לא ניתנו שום פקודות בכחב? רק בשיחה בע"פ בין מפקד

האוגדה וכינן?

תא"ל עמיר

שום פקודות בכחב, רק בע"פ והמפה.

ירין

המפה שנעשתה באותו ערב?

תא"ל עמיר

אני רשמתי לי ושרטטתי לבד את המשימות ואחר כך

המטכתי לנהל את הקרב עם אותה מפה. המשימות היו חדשות. זו מפת שקף.

ירין

על סמך נתונים אלה שהם מאד לא ברורים נאמר, אבל

אזלך כראש זה קצת ברור מהאחה קבלת מספקד האוגדה ב-11 כלילה מבחינת הערכת מצב

כללית כפי שאחה זוכר והמשימות של החטיבה במסגרת האוגדה לקראת ה-8 לחודש?

ועדת החקירה - 23.7.74
ישיבה ק"כ - בוקר

א.י.

הער: תא"ל גבריאל עמיר

תא"ל עמיר תמונת המצב שהוצגה אז היא שהמצרים צלחו, הצליחו, ונאחזו בגדה שלנו. עכשו השלב הבא מצופה להתקדמות שלהם זה ללכת לעומק ולהשתלט על ציר הרוחב, לכוון ציר הרוחב, וההרגשה שלי היתה שמקובל שלפכביד החת"ם ששמו היה חזיזית הוא כבר למעשהבשליטת המצרים ואנו נמצאים רק בהתראה לרעה ממי הם הגיעו שפה, כי כשאני עזבתי את הצומת ללכת אחורה השארתי שם מחלקת סנקים כחשמוע, כחצפית, והתראה, לאורך הציר. ולכן אני מבינים עכשו על ציר הרוחב וספה אנו נצא להתקפות נגד להדוף אותם. וצפוי התקדמות שריון לכוון שלנו. זה אם להגיד כסה"כ היתה תמונת המצב ששקפה את הערכת המצב.

מה התכנית שהוא נחן לכס?

ידין

התכנית היתה שאנו מחקמים, האוגדה,

תא"ל עמיר

קודם האוגדה ואחר כך אתה במסגרת האוגדה?

ידין

האוגדה ושתי חטיבות ~~אחת~~ לפנים

תא"ל עמיר

מה אתם עושים?

יו"ר אברנט

שתי חטיבות לפנים, האוגדה מחקמת עם שתי חטיבות

תא"ל עמיר

לפנים לכוון התעלה ומשמידים את כל שריון האוייב שאנו פוגשים ונתקלים.

וחטיבה שלישית של האוגדה?

ידין

חטיבה שלישית היא עתודה אוגדתית הנמצאת מאחור

תא"ל עמיר

ומוכנה לפעול לאחר האוגדה או לרדת לאורך ציר הרוחב ללהגן, להגיע מכוון אחר.

מרום?

ידין

כן.

תא"ל עמיר

אתם הייתם מצפון יותר?

ידין

אנחנו היינו על ציר המאדים צפונה ממני היתה חטיבה

תא"ל עמיר

217 היא גם פעלה צפונה ממני ו-500 היא היתה מאחורינו.

א.י.	ועדת החקירה - 23,7.74 ישיבה ק"כ - בוקר
	<u>הער: מא"ל גבריאאל עמיר</u>
איזה חסיבה היחה מלפניך?	<u>יח"ר אגרנט</u>
צפונה לי, 217.	<u>תא"ל עמיר</u>
וחסיבה 500 זו חסיבה עתודתית של האוגדה?	<u>ידין</u>

אחרי כן א.א.

- ג. עסיר: נתן. מדרוס אוגדה 143 סגינה. היא מחזיקה.
- ידין: אלה הנחונים שקיבלת?
- ג. עסיר: ידעתי את זה. קשה לי מאד לשחזר איזה פרס נאמר ככל רגע, אבל בבטחון ידעתי את זה. אני מניח שאמר לי.
- ידין: כלומר, זה היה בהכרה שלך, בין על ידי כך שאמר לך ובין אם ידעת. זה היה ידוע וברור: האוגדה שלכם תוקפת, האוגדה השכנה מדרוס נמצאת כהגנה. זאת ידעת בנחוני הפתיחה של שעה אחת-עשרה כלילה.
- ג. עסיר: כן.
- ידין: אתה יכול לפרסם מה היתה הפקודה או התכנית היותר מפורטת באותה שעה כלילה - היתה תכנית אוגדתית, היקצו לך גיזרה, ניתנו הוראות על סיוע, מה בדיוק היה?
- ג. עסיר: הגיזרה חולקה לשנים, כשהגבול בין שתי החטיבות היה שטח שנקרא ורמונט במסח הקוד. אני הייתי דרומה לו, כשציר כביש מאדים היה כחוסם הגיזרה שלי, ו-217 היה צפונה לו.
- ידין: מה היה רוחב הגיזרה שלך לערך?
- ג. עסיר: לערך 10 ק"מ. נשענתי מצד אחד על שטח חולי קשה מאד לעכירות, מדרוס. ומצפון חסיכה 217. זאת היתה ההתקדמות. המשימה היתה להגיע לתעלה, שליטה על התעלה.
- ידין: המשימה היתה חצירה למעוזים?
- ג. עסיר: לא. המשימה הייתה להגיע עד התעלה. ~~ממערב~~ במעוזים כבר לא היה מה לעשות.
- ידין: כי כבר נפלו כולם.
- ג. עסיר: כן, זה היה ברור. כאשר פינינו את המעוז יום קודם, כבר לא היה מה לעשות.
- ידין: המשימה היתה לכבוש מחדש את המעוזים או להגיע לשליטה על התעלה?
- ג. עסיר: להגיע לשליטה על התעלה. המשימה היתה להסמיד שריון אויב בינינו ובין התעלה. להגיע עד קו התעלה, ושם המסך פקודות.

- ידין:
נכנסו לפרטים על שיטות הפעולה או זה נשאר לשיקולך?
- ג. עמיר:
זה נשאר לשיקולי, ובענין זה אנחנו פועלים כהרגולת. נוסף לכך שריון זה כח נייד, אנחנו מוכרחים לתאם הוך כדי התנגשות. לא היה בשלב זה סיוע ארטילרי?
- ידין:
בכלל לא היה. היתה בגיזרה סוללה אחת מקדמה רנא, היתה בתעסוקה שוטפת. אם בינתיים הגיעה סוללה נוספת, אין לי ידיעה. ידוע היה לי שאין ארטילריה.
- ידין:
האוגדה התבטאה מכחינתך רק כמפקד ביניים כינך וכין מפקד החזית, אבל ללא אפשרויות של סיוע. יהיה זה נכון לומר כך?
- ג. עמיר:
נכון, מכחינת סיוע ארטילרי.
- ידין:
זה היה באחת עשרה בלילה, ואחה כוודאי הלכת והתחלת להתארגן לקראת כיוע המשימה. ניתנה שעה אפס?
- ג. עמיר:
הפקודה היתה עם אור ראשון להגיע לפחות עד צומת חזיזיה-מאדים, היות והיה צפוי ומוערך שאם הם ^{התקדמו} ~~התקדמו~~ - שם הם נמצאים.
- יתר על כן כמשך הלילה מחלקת סנקים שהשארתי על הצומת דיווחה על רעש של זחלים ופצצות האורה. המצרים האירו עם פצצות תאורה, ונסמע רעש הזחלים שלהם.
- ידין:
כשקיבלת את המשימה והתחלת לחכנך, איזה נחונים היו לך מכחינת המודיעין על האויב מלפניך, חצאאות, ידיעות מודיעין מעודכנות - מה בכלל היה ידוע לך?
- ג. עמיר:
הידיעות שאני אספתי יום קודם כשעזבתי את השטח, וחוספת הערכה של מפקד האוגדה שהם מתקדמים. זה הכל.
- ידין:
קצין מודיעין של האוגדה, קצין מודיעין של הפיקוד נתן לך נחונים?
- ג. עמיר:
לא.
- ידין:
אם אסכס, כהשוואה למסיכות, לא קלאסיות נקרא לזה אלא אלמנטריות, כשמשילים משימה על מישהו אומרים שקודם כל יש נחונים על האויב, אחר כך הגדרה של המשימה הכללית, המטרה, חכנית פעולה - זה לא פעל כך בכלל?

4*

ידין:

זה לא אומר שככלל זה צריך היה לדחות את ההתקפה. אבל זה היה עוזר לך.

ג. עמיר:

לדוגמה, אני נסעתי במסגרת החקפה נגד זו עד התעלה, ולא פגשתי אויב. אילו ידעתי, לא הייתי נוסע לשמו.

ידין:

עוד נגיע לזה. מאותו רגע בערך כאחז עשרה בלילה כשקיבלת את הפקודות האלה עד אור ראשון שבו הייתה צריך לבצע את הפקודות,

האם קיבלת ממפקד האוגדה איזה פקודות נוספות, סותרות, משנות את המשימה, משנות את המשימות של האוגדה שמדרוס לך, או זו הייתה המילה האחרונה?

ג. עמיר:

זו הייתה מילה אחרונה.

ידין:

זו הייתה כבר פקודה לבצע, או קיבלת פקודה שמש לנוע?

ג. עמיר:

פקודה לבצע. הפקודה ב-11 בלילה הייתה לבצע בבוקר. ארשה לעצמי רק לא להיות בטוח שזה היה בדיוק ב-11, אבל זו הייתה פקודה

אחרונה.

ידין:

נאמר חצות. אבל עצם התנועה הייתה כבר החלשתך.

ג. עמיר:

כחוצאה מזה נכנסתי מיד לתכנון שלי, ולפי התכנון שלי רצייתי

עם אור ראשון להיות ככל האפשר קדימה. עשיתי לוח זמנים

זמן-מרחב, ובשביל להגיע לצומת חזיזית-מאדים עם אור ראשון, הייתי צריך לזוז

בשתיים בלילה. מה שנותר לי לעשות זה לקרוא לשני מפקדי הגדודים, לשבת עם מפה,

להסביר את התכנית, איך אנחנו פועלים, מה לוח הזמנים, שיטת הפעולה מבחינה חיפוי

הדדי, כניסה לקרב מי ואיפה, אם נתקל בשיריון אויב על איזה תוואי ששח נשען, ויש

שם תוואי ששח טובים. מיד אחרי זה התפזרו, ונדמה לי שנשארו עשרים דקות עד חצי שעה

עד שהתחלנו לנוע.

ידין:

באיזה שעה התחלתם?

ג. עמיר:

בשתיים בלילה. התחלנו בחשכה מוחלטת בתנועה לילה כדי

להגיע קדימה עם אור.

- ידין:
תאר לנו עכשיו מה קרה מזמן שהחללת לנוע ועד הספגש הראשון
עם כוחות אויב.
- ג. עמיר:
בשחים לפנות בוקר החללת תנועה, נעים. עם דמדומים ראשונים
נפרשים.
- ידין:
השמש מאחורייכם? זה לא השתנה מאז...
- ג. עמיר:
השמש מאחוריינו ממזרח, ואנחנו נעים. עם אור בוקר התנועה יותר
זהירה ומובטחת, כי אנחנו בטוחים שנפגוש שריון אויב, לפי
דיווחים של מחלקת הסנקים. תנועה זהירה עד הצומת. שום אויב. מתחילים לספוג
ארטילריה של האויב. תוך כדי התנועה הזאת התקשר אלי גם גדוד הסיור של האוגדה.
גדוד הסיור היה גדוד 189, שלמעשה היה גדוד של אוגדה אחרת, אבל הגדוד שלנו
הלך לאוגדה אחרת וזה הגיע אלינו. הוא התקשר אלי ואמר שהוא נמצא בשטח ומבקש ממני
משימות כדי לסייע לי.
- ידין:
איפה היה בשטח?
- ג. עמיר:
מאחורי.
- ידין:
מפה היה מורכב גדוד הסיור?
- ג. עמיר:
הוא היה מורכב מפלוגת סיור. פלוגת סיור צריכה להיות 10 נגמ"שים,
שם היו 9 נגמ"שים. זו הייתה חגבורת רצינית ביותר, מבחינת סוג
הכלי. והיו גם מספר ג'יפים.
- ידין:
זה כל הגדוד?
- ג. עמיר:
זו פלוגה של הגדוד עם מיפקדת הגדוד.

לפני א"א
אב

נגמשים או זחל"מים?

י.דין:

נגמ"שים, זה, דרך אגב היתה תגבורת אאא רצינית
כיוון שפכהנת טוב הכלי, היו נגמ"שים ומספר ג'יפים.

ג.עמיר:

זה כל הגדוד?

י.דין:

זה פלוגה של הגדוד עם סיפקת הגדוד.

ג.עמיר:

מה עוד היה בגדוד הזה.

י.דין:

שאר שתי הפלוגות התפזרו בחסיכות אחרות בגזרוח.

ג.עמיר:

הגדוד עם סיפקת הגדוד סייעו לך?

י.דין:

הוא לא סייע לי. הוא התייצב ואמר שהוא פועל

ג.עמיר:

בגזרה האוגדה ומבקש ממני משימות בגזרה שלי

לסייע לי שהוא יוכל לעזור ושנדע שהוא נמצא שם מחואם.

מה המשימות שבקשת ממנו?

י.דין:

בקשתי חפציה וידיעעת על ס' תנועה כשטח, וכחתי לו

ג.עמיר:

גם את המקום. היה לי הערכת הקו מערב קודם שעשיתי, אאא
מטנים.

פרט לזה שאנחנו מכירים את הגזרה הזאת/ העליתי אותו על הגבעה הנקראת זרקאור,

זאת הגבעה ה הבוהה כיוון, צופה לכל הכוונים, היא כמרחק 8-9 ק"מ מהתעלה, ומסמ

רואים את קנטרה, רואים היסב את התעלה.

הוא היה כיוון ובין התעלה, לפי המשימה הזאת?

י.דין:

אב

ג.עמיר:

הוא היה מאחורי ואני הסתה אותו כחנועת כנף

שמאלה שלי שהוא יעלה על הגבעה והוא יצפה

ויוכל להוסיף לי ידיעות. זה היה סיור החצפחה להשגת אינפורמציה, מהאגף השמאלי שלי. המסכתי להתקדם והגעתי לצומת, כצומת - שום דבר. התקדמתי הלאה והגעתי עד לחפוז הנקרא סרור. החפוז שנקרא סרור, אף־הגבעה שלפניו לכוון החפלה, היא גבעה השולטת אלא־אחאא לכוון החפלה, קרובה מאד, לרגליה עובר ציר החפלה, כביש החפלה הנקרא לקסיכון. תפסנו שם עמדות טובות, גילצנו מספר מטרות מעבר לחפלה וליד החפלה ופחחנו באש, ירינו פה ושם.

ידין:

הייתם מחוץ לסווח החפלה? הייתם רחוקים.

ג.עמיר:

היינו קרובים, 8-9 ק"מ מהחפלה זה זרקור.

ידין:

באיזה שעה בערך הגעתם לחפוז?

ג.עמיר:

אא־אא־אא סביב השעה 8, בבקר

ידין:

הגעת בסביבות השעה 8 הגעה עמסני הגדודים לסביבות

החפוז, על גבעה הנמשכת מצפון לדרום פחות או יותר,

שולטת יפה לקראת החפלה ופלוגה מגדוד הסיור נמצאת אאגף השמאלי דרומה מסך.

ללא מפגש עם אויב, רק אש ארסילריה.

ג.עמיר:

אש ארסילריה שהסרירה אמנם לא מאסיבית אבל היה צריך

להזהר מפנה.

ידין:

עד שלכ זה, אם אחת זוכר, אחת קבלה כאותו זמן גם

דיווח או מידע שהאוגדה מה קורה עם 217, מה אא

קורה עם 500, מה קורה עם האוגדה הזכנה?

אג

- ג.עמיר: 217, כן. היא היחה לידי. אנחנו דברנו עם מפקד האוגדה באותה רשת, ראיתי אותה בתצפית עין.
- ידין: היית מאזין לה?
- ג.עמיר: אנחנו באותה רשת. ראיתי אותה מסע, ראיתי אותה מימיני מתקדמת ותאסנו ביננו בשיחוח ביננו שלא נעלה אחד על השני. היינו בתצפית עין, ראינו אחד את השני. תאסתי עם מפקד האוגדה באותה רשת. 500 לא הופיעה ברשת. אני לא ידעתי באותו שלב איפה היא ולא התעניינתי, היא לא העסקת אותי. 143, באותו שלב של התנועה שלי, לא היחה לי שום ידיעה חדשה.
- ידין: כלאמר, הסגע עם 143, בסדה שהיה סגע, זה היה לפלוגת הסיור?
- ג.עמיר: פלוגת הסיור - יכל להיות. אני לא יודע. אני באותו שלב לא קבלתי כל ידיעה חדשה.
- ידין: לא קבלתי ידיעה רגם לא העסיק אותך האגף השמאלי שלך, כי ידעת שיש פלוגת הסיור שם. ידעת שיש לך הגנה, אבל לא ידעת אם היא מתקדמת או נשארת במקומה ואז אתה חשוף בצד המשאלי שלך.
- ג.עמיר: השטח שם הוא בכעות שטוחות מאד ואם ולטוות רחוק מאד יש תצפית. ידענו שהוא עביר לסנקים, אבל הייתי מגלה כל דבר שם מטוות רחוק.
- ידין: וככן, השעה שמונה, אתה מגיע לעמדה יוצאת מהכלל, אין אויב, יש אש ארטילוריה.
- ג.עמיר: דיווחתי לאוגדה. אני מדווח לאוגדה ומקבל פקודה להתחיל לטרוק את רוחב הגיזרה, ציר לקסיכון ומשני הצדדים שלו לאורך התעלה דרוסה.

אג

- ידין: עמדת עס שני גדודים קדימה, אחד על יד השני מערבית לתעוז ואחה מקבל עכשו פקודה לסרוק סדרום לצפון?
- ג.עמיר: באוחה מסימה לרדת דרומה, ז"א שינוי כוון 90 מעלות ולהתחיל לסרוק ולחפש את האויב, ולפגוש אותו אם ישנו.
- ידין: לרדת דרומה ומה אחר כך?
- ג.עמיר: לרדת דרומה בתוך הגיזרה שלי. אני מבין את הכוון של השאלה. זה אצלנו מוכן - זה לא מפריע שיש אובדה, כי כשאני יורד דרומה יכולה להיות אובדה שלישית ואני יכל מיד להתקשר אליה, יש לי כרטיסים ואני יכל ליצור קשר ותאום ואין שום בעיות.
- ידין: אתה נמצא בקו חזיתי מקביל לתעלה בשלב מסוים, ואומרים ללכת דרומה לאורך התעלה. אבל אתה נמצא עדיין בסרחק מהתעלה. כדי ללכת דרומה לאורך התעלה, אחת מהשחים: או שאתה צריך להתקדם קדם לתעלה ואחר כך לרדת דרומה או שהכוונהשתלך אלכסונית דרומית-מערבית?
- ג.עמיר: אם אני הגעתי עד התעלה ~~אחריה~~ והתעזו סרור הוא בערך 2-3 ק"מ מהתעלה. התעלה נמצאת ממולי.
- עכשו אני מקבל הוראה מהכוון הזה לרדת דרומה במקביל לתעלה. לאורך התעלה לרדת דרומה.
- ידין: מה היו ההוראות באותו שלב ביתם לתעלה? להתקרב לתעלה או לא להתקרב לתעלה?
- ג.עמיר: לא להתקרב לתעלה.

אב

ידין:

זאת הייתה הוראה מפורשת?

ג. עמיר:

כן. גם פיזית אי אפשר היה, כי יש שם ביצוע ולא ניתן היה לגשת. ההוראה הייתה לסרוק ולפגוש אויב שריון

אם ישנו ולהשמיד אותו.

י. ידין:

כאיזה רוחב גיזרה, אם אתה משנה כוון 90 מעלות דרומה, באיזה רוחב גיזרה אתה מחקדס ובאיזה שיטה?

ג. עמיר:

אני נקטתי שיטה שלמעשה נובע ממנה הרוחב שהשתרע על 2-3 ק"מ. השיטה הייתה, מכיון שהחעלה הייתה המוקד של החשש ששם נמצא השריון, ואז כשיטה של רילוגים בצורת גלים, ז"א גדוד עומד מכטיח, וגדוד מאחורנית עושה פהלך של 2-3 ק"מ ונערך ואז הגדוד השני עושה את זה. זה גדוד מסייע לגדוד. עשיתי את זה עד שהגעתי דרומה לאחאאא כערך קו זרקור. קצת לפני זה. זה עשינו בערך בשעה 9.00. עד גבול חזיון היה אותו מצב, ללא קרבות, רק מלווה בארטיילריה וכסובן הסהלכים במקביל לחעלה שאני עושה הם גורמים להתגברות הארטיילריה, הארטיילריה עלינו הולכת ונעשית צפופה.

ידין:

אתה מגיע לגבול הדרומי ביותר של ה גיזרה?

ג. עמיר:

תוך כדי תנועה, אני מתחיל לשמוע ברשת האובדחית חילופי-דברים בין אלוף הפיקוד ומפקד האוגדה. אני שומע שמדברים על מיקומם של גשרים של האויב, שיחה ביניהם. אני שומע שמדברים על גשרים ועל מעבר האויב. תכן השיחה הוא ששש שכלמה מקומות יש גשרים, גשרים נמצאים ליד המעוז חזיון והאויב בשש / כתוצאה מהמהלך הזה אין התנגדות של אויב, האויב בהתארגנות או משהו מסוג זה, או איננו מאורגן, או איננו ויש צרך לתפוש את הגשרים.

אג

ידין : מה ז"א "לתפוש את הגשרים" זה אחת שומע שיחה בין

אלוף הפיקוד אבל זה לא פקודה אליך?

ג.עמיר : אלוף הפיקוד מספר למפקד האוגדה שיש גשרים ומצב האויב

לא מאורגן או מעורער וצריך להגיע עמכחות, ואני שומע

חוך כרי שיחה שכדאי לתפוש את הגשרים, אני שומע שאחת ההוראות היא שכדאי לתפוש

את הגשרים ולהעביר מחלקת סנקים אחת ~~א~~ לצד שני של הגשר ולהחזיק את הגשר.

והשיחה היא שגם יש להבטיח את הגשר שלא יפגעו בו.

ידין : כשאתה אומר "שיחה", הכוונה פרוש הדבר הפיקוד נוחן

הוראה לאוגדה או האוגדה מביעה לפיקוד?

ג.עמיר : מפקד האוגדה ואלוף הפיקוד מחליטים ביניהם דעה, מה יש

ומה צריך לעשות, אני אפילו זוכר התכטאות של ~~מפקד~~ אלוף

הפיקוד שהוא אומר שלשם שינוי זה בכלל לא יהיה רע אם הכחות שלנו $\frac{1}{2}$ יהיו בצד השני.

"לשם שינוי" - אני זוכר.

לסקוב : זה בגלוי?

ג.עמיר : כן. זה גלוי לגמרי.

ידין : כל ~~א~~ השיחות הן גלויות? הללו?

ג.עמיר : הפרק הזה, גלוי. לא כל השיחות גלויות. כל השיחות שהיו

לנו חוך כדי סגע - היו גלויות.

ידין : זה בין אלוף הפיקוד ומפקד האוגדה. זה לא שיחות שלך.

הן גם כן גלויות?

ג.עמיר : כן.

אג

לסקוב

זה תכניות לעתיד.

ג. עמיר:

זה ענין של 8-10 ק"מ בין המקום שאני שומע את השיחה
והגשר. אם אין התארגנות שם וזה פיזית ניתן לביצוע,
האויב לא היה מצליח בזמן הזה לעשות משהו.

ידן:

אבל. זה נותן מושג לאויב מה מחשבות הפיקוד?

ג. עמיר:

אם הוא סאזין.

ידן:

אבל, הוא האזין. אנחנו יודעים שהוא האזין. אבל אלה
עדיין לא שיחות אליך, אלה פקודות שלא מחייבות אותך.

ג. עמיר:

לא.

ידן:

זה אתה שומע חוץ כדי התקדמות שלך.

ג. עמיר:

זה למעשה משמש גם עידכון המודיעין שלי. זה בשבילי
כמודיעין גם על כוחותינו ואני יודע מה המצב. לאחר מכן,
זה היה כשהגעתי מול קו זרקור, הפקודה שקבלתי ממפקד האוגדה הייתה להמשיך דרומה
ולהגיע מול חזיון ושם להיות מוכן ולתפוש את חזיון.

ידן:

שם גשר פירדן. ז"א, זה במסגרת השיחה על הגשרים?

ג. עמיר:

זה אחר כך. הפקודה שלי היא גם ללכת ולתפוש את הגשר
ולהעביר מחלקה. קבלתי את הפקודה.

ידן:

אתה מקבל פקודה ללכת לגשר ואם אפשר לעבור את הגשר
ולהעביר מחלקה לצד השני.

אחרי ששמה שא

- ג. עמיר: ואני רץ לבצע.
- ידין: המשיך.
- ג. עמיר: אני ממשיך להתקדם. ציר הצחתם הוא רכס גבעות ששולט על שטח שהוא נעשה נמוך, שקערורי ושוב פעם מהרומס יותר נמוך מרכס ציר הצחתם, במספר גבעות שבהמשכם או יורד או לא יורד לכיוון החעלה.
- ידין: במלים אחרות - רכס של ציר הצחתם, שקערורית לפני זה, עוד רכס יותר נמוך מקביל, ואחר-כך הסוללה.
- ג. עמיר: אחר-כך במקומות מסוימים הוא מתחבר ישר לסוללה.
- ידין: במלים אחרות, ההתקדמות שלך עכשיו צריכה לרדת לשקע, לעלות, אני הייתי יורד דרום מעל הרכס הנמוך.
- ידין: אתם כבר בין כביש הצחתם לחעלה על הרכז הנמוך, אתם מתקדם דרומה לכיוון הפירדן. ז"א - משמאלך שקע, מימינך השקע,
- ג. עמיר: לא, אני מקיף גם את השקע וגם את הגבעות, ברוחב, הרוחב של 4 ק"מ.
- ידין: שוב, ברוחב של שני גרודים.
- ג. עמיר: כן. אני מתקדם, מגיע מול חזיון ושם האירועים הם כאלה: התכנון שלי, או הפקודות שלי מתפתחות בהתאם לתצפית שלי ובהתאם למה שאני קולט בשטח, מה שקורה שם. השטח שלי מכוון, אבל אני מגיע מכיוון בלתי שיגרתי. מה שאני רואה - לפי זה אני נותן פקודות ברדיו לגרודים. הארוע הראשון שיש לי: יש מקראם שנקרא ציר "ערוב, זו דרך עפר מגיעה לחעלה. שם אני מגיע, ושם יש מקום של מין הורשת דקלים. מיד אנחנו מצמידים לזה שם "דקליה". משם נפתח את של סנקים ותחתים על הגדרו הראשון שלי שנוסע, 198. והגדרו מקבל מטני הוראה להתיצב מול הדקליה הזאת עם הסנקים, להסמיד אותה. היות וזה קרוב מאד לחזיון וזה משפיע על חזיון. חוץ כדי המבצע הזה הגדרו עולה על תולית תצפית קטנים ארטילרית, של קצין ו-3 חוגרים.
- ידין: של האויב?
- ג. עמיר: של האויב והוא הורג אותם. ולוקח את הציוד. לפי הציוד הוא מדווח לי שזה של תצפית ששורחה ארטילרית. יותר מאוחר זה שימש לנו

אינדיקציה שפה בינינו מסתובבים חבר'ה והם מטווחים אוחנו, ויורים עלינו.

והגדוד השני עוקף אותו ובא מדרום לו לכיוון חזיון ממש. מעל

חזיון באיזה שהוא אלכסון. מתקרב לכיוון חזיון. ועכשיו, ככל שאנחנו מרמיים

הארטילריה הולכת ונעשית צפופה ביותר, ועל הרכס הנמוך הזה שמול חזיון אנפסו

מתחילים כבר לקבל מטחי קטיושות. מטח קטיושות אי אפשר לקרוא לזה צפוף, זה מסך

של ארטילריה. מתחילים להתקדם ומתחילים לקבל דיווחים של מפקדי סנקים על רסיסים,

ידין: הגדוד הדרומי או גדוד הדקליה?

ג. עמיר: הגדוד הדרומי וגם הגדוד הצפוני. כאן מתחיל קרב עם סנקים שעומדים

מעמדה על הסוללה של התעלה ומהדקליה. החרבולת אצלנו היא רגילה -

חלק יורה ומעסיק אותם, יש דיווחים על פגיעות בסנקים ואני גם רואה אותם אותם

דולקים. וחלק ממשיך כחנועה תוך כדי חיפוי לכיוון חזיון.

ידין: אתם מקבלים באותו הזמן גם אש של טילים ?

ג. עמיר: עוד לא.

היו"ר אגרנט: מה שאתם מקבלים זה רק אש ארטילריה?

ג. עמיר: זה ארטילריה, קטיושה זה ארטילריה. זו אש סנקים.

היו"ר אגרנט: גם אש סנקים?

ג. עמיר: אש סנקים מכיוון הדקליה.

היו"ר אגרנט: שם היו סנקים של אויב בדקליה?

ג. עמיר: כן. אנחנו מתקרבים, כרדיו שאלוח : איפה אנחנו? נו כבר, מתי נעשה

זאת? תוך כדי ההיערכות הזאת, התנועה הזאת אני מסתכל על השטח

ואני מחליט שהיה בציר ערוב ולאורך ציר ערוב מתקרב, זה בהחלט טווח תותחים לחזיון,

הגדוד השני מקבל פקודה לאורך ציר "חכיכה" - זה הכביש שמגיע לפירדן. הוא יעלה

מסע על "חזיון", ולהגיע למיט. אנחנו לא יודעים כדיוק איפה הגשר. הגשר הונח

במשך הלילה. לפי הידיעות שקיבלנו כלילה הגשר צריך להיות שמה. הפקודה שלי על

ציר ערוב גדוד אחד, על ציר חכיכה גדוד שני, מתקדמים, תוך כדי אש והשמדת האויב

עד קו המיס. שם מגלים את הגשר וגדוד 19, הגדוד הדרומי הוא מעביר מחלקה לצד השני על הגשר. ומבצעים את זה, כאשר החסונה שמלווים אותנו באש סנקים, את הגדוד הראשון, ואש ארסילריה כולה את הגדוד השני, | ואנחנו מבצעים את העבודה. חוץ כדי הביצוע אומר קצין הקשר או קצין האג"ם שלי, הם פירו איתיץ

היו"ר אברנס: אני רוצה להבין, מה עם הגדוד השלישי?

ג. עמיר: אין לי. תחת פיקודי בשלב זה אין גדוד שלישי. אומר לי מישהו: הסתכל

אחורה. אני מסתכל אחורה. על הזנב יושב לי גדוד סנקים. אני רואה

קו של סנקים.

ידין: מאחוריך?

ג. עמיר: מאחורי. גדוד של סנקים בעמדות אש, מסתכל, כרגע הראשון זה שוק.

אבל אחרי שניה של מחשבה, זה לא יכול להיות אויב. לא סביר. אחרי

חצפיה טובה אני רואה שזה גדוד סנקים שלנו.

ידין: של איזה אוגדה?

ג. עמיר: הסתבר לי שזו אוגדה 143.

ידין: הם לא ידעו על התנועה שלך?

ג. עמיר: נכנס לי מיד לתודעה שפה אני צריך למנוע כוחות שלנו יוריס על

כוחות שלנו. לא נהל החירום שלנו מיד פעלתי, יצרחי את הקשר ואז

הם הרגיעו אותי : רואים אותכם, יודעים עליכם, הכל בסדר.

ידין: ז"א השאלה ששאלתי אותך לאאמאמא מקודם לא היחה לא כל כך במקומה

אם היה מגד בינך ובין האוגדה השכנה.

ג. עמיר: השאלה ששאלת אותי קודם, אם זה לא מוזר שאני נע לכיוון גזרת

אוגדה אחרת. זה לא מוזר. זה לא אומר כשאני נע לכיוון אוגדה אחרת

אני לא צריך לתאם ולא צריך לבדוק את העניין הזה, שלא נירה אחד על השני.

ידין: מתוך מה שהחברך לך באותו הרגע, החטיכה לפחות אליה השתייך אותו

הגדוד, האם היא לא קיבלה סך הפיקוד או סמישהו הודעה שאתה נמצא בשטח.

ג. עמיר: בדיעבד?

ידין: כן.

ג. עמיר: סאתר ובגדוד השני ישבו חברים שלי, הם ידעו מזה, אפילו קצינים

שהיו אצלי בבית ספר ורק בפריצה החירום הם הלכו למינורי החירום

שלהם, הרי לי בבית ספר היו מדריכי קורס ס"פ, כולם סא"לים ובמינורי חירום

מגדים, המגד שהיה כגדוד הזה הוא פקוד שלי.

ידין: זה שהיה אחריך?

ג. עמיר: ודאי, הוא פקוד שלי, הוא מפקד מדור תוחחנות.

ידין: בדיעבד?

ג. עמיר: בדיעבד אני יודע שהם לא ידעו. הם ראו אותי ואז הם הבינו.

ידין: הם לא קיבלו בדיעבד לפי הנחונים שיש לך ידיעה על התנועות שלך

בכלל, ולכן הם קפצו.

ג. עמיר: לא, הם עמדו שם. זה היה קו.

ידין: זה היה קו שהם היו? אתה לא ראית אותם, כי התקדמת דרוסה?

ג. עמיר: הם ביקשו רשות להתקדם קדימה לאיפה שאני הגעתי, לא קיבלו רשות.

יותר מאוחר אז הם עמדו על הגבעות וניהלו שטם אש, יותר מאוחר אני הגעתי

מהצפון ונכנסתי לפניהם.

ידין: כיניהם ובין המצריים?

ג. עמיר: נכון, ועליתי על הקצה.

ידין: מה שמעניין אותנו פה: בדיעבד, לפי החקיר שעשית עם היודים שלך

לא משנה כרגע איך, העובדה הזאת שהגדוד הזה הופיע מאחוריך ויכול

היה להיות אסון, נאמר תאורטית, ויותר, אתה קיבלת אפילו דו"ח מאש שאומרים, כמו

ג. עמיר

שאתה אומר, כדיעבד הסתבר שהחסיבה הזו של האוגדה השכנה למעשה לא קיבלה ידיעות על הפעולות שלך.

ג. עמיר: בדיעבד דיברתי עם אנשים. זה לא היה החקיר פורמלי. אני מהם שמעתי

שהם ראו אותי וידעו שאני שם. אצאצא אחרי זה יצרתי את הקשר והייתי בטוח שאני מכוסה מאחור טוב. זה לא היה שוק, זו היתה דאגה. אחרי שחיברתי את זה, היה לי עודף בטחון. עכשיו יש עוד כח מאחורי. בעיצומה של ההסתערות מסתבר לי שלידי נפגעים סנקים והסגד מודיע לי שהוא פצוע. זה היה מגד 19 הדרומי.

ידין: על ערוב?

ג. עמיר: לא, חביבה. על ציר חביבה. הוא מודיע לי שהוא נפצע. לאחר שאלה:

אם הוא יכול עוד - הוא אמר לי. אני אנסה. יותר מאוחר הוא אמר:

לא מצליח. ואז אני העברתי את הפקודה לאחד המ"פ, אחד המ"פ שלו העברתי את הפיקוד תוך כדי הלחימה, ואתר-כך אנחנו רואים שאנחנו עולים על מערך, הרבה אש, הרבה התנגדות, סנקים מתחילים לבעור, שלנו. והפלוגה הקיצונית אוסרת שהיא הפוסה בתוך ח"ר, שצץ מתוך הפירות, העלות, ויוריס מכל אצאצא הכלים, ואמרים לי: לא הולך. הם מתקדמים. לא הולך. אני נמצא בצד הקיצוני של הגדוד הזה, כי הכעיה שלי היתה גם הגדוד השני, יותר צפונה. אנחנו היינו כל כך קרובים שלי היה ברור שצריך עוד "פוש" ואנחנו למעלה. ואז פניתי למפקד האוגדה, אמרתי: אני צריך עוד כח מיד, והצעתי לו שיש גדוד במרחק שני ק"מ מאחורי, שהוא יתן. דהירה למטה והוא איתי.

ידין: זה אוחז גדוד של האוגדה השכנה.

ג. עמיר: כן, שיתן גדוד. מפקד האוגדה אמר לי: בסדר, התקשר איתו, אני מיד

תופר את זה דרך האוגדה השניה. אבל כיוון שאני יצרתי את הקשר

נכנסתי ברשתות שלנו דרך הערוצים שאליהם נכנסתי, לערוץ שלו, דיברתי עם המגד.

ידין: שהוא היה פקוד שלך לשעבר?

ג. עמיר: הוא פקוד שלי. הוא אומר לי: חשמע, אני בא מיד, רק חנו לי פקודה,

כי החטט מעכב אותי.

ידין: מי זה?

ג. עמיר: חיים ארז. אני עובר סיד לערוץ שלו, וחיים ארז מדבר איתו ואומר: תשמע | אני בא סיד, רק שמפקד האוגדה שלי יתן פקודה שאני יכול לזוז לעזרתך.

היו"ר אגרנט: חיים ארז זה אמפקד הגדוד?

ג. עמיר: מפקד החטיבה של האוגדה שלי. אני מסביר לחיים ארז שהאישור בסת יושג, כי אני זקוק לו מידיה, כי זה פיקוח נפש. שיכוא סיד. הוא אומר: בסדר, אני סיד מדבר עם מפקד האוגדה. אני בינחיים חוזר לדבר עם מפקד האוגדה שלי ואני לוחץ ~~אז~~ שיכוא. ואז הוא אומר: יש לי קשיים עם הענין הזה, אני לא מצטט את הדברים, אבל את הרוח הדברים - שיש לו קשיים, והוא נוחן לי שם של רשת אחרת, שאני אנסה. אני מקבל את השם האחר, מנסה. מדבר. ההוא מבקש ממני.

היו"ר אגרנט: מי זה הוא?

ג. עמיר: גוד אחר, אני לא יודע.

ידין: גוד אחר של אותה חטיבה של ארז?

ג. עמיר: לא, חטיבה אחרת, חטיבה 14. אני מתקשר למגד, המגד אומר: אין לו פקודה. הוא מבקש מהמחט. אני עובר לרשת של המחט, מבכר עם המחט. הוא אומר לי שאין לו פקודה. אני חוזר לחיים ארז. חיים ארז אומר לי שיש לו פקודה לא לשלוח.

היו"ר אגרנט: מה הוא אומר?

ג. עמיר: הוא אומר שהוא לא קיבל אישור לשלוח את הגדוד.

נכנצאל: ז"א - סרכו לו.

ג. עמיר: לא קיבל אישור לשלוח בשלב זה. הוא אומר לי שפנה למפקד האוגדה, לא קיבל אישור.

ידין: כדי שתכין, אנחנו פה....

ג. עמיר: אני מכין מצוין. אני מכיר. בינינו אנחנו כבר...

ידין:

פה יש טונחים, בשביל שאנחנו נבין. סרוב - פרוש הדבר...

ג. עמיר:

לא סרבן. יותר מזה, לאחר המלחמה גם המגד, זה שהוא הפקוד

שלי לשעבר, וגם ספקד החסיבה הם באו אלי עם הרגשה כבדה מאד, עם החנצלויות והסברים.

ידין:

לא, הכוונה היחה רק להכין. כי יכול היה להיות שהוא לא קיבל אישור

עדיין, כלומר - פנה וטרם אישרו לו, או שפנה והודיעו לו לא.

אחרי כן יע

יע.

ועדה החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר

עדי חא:ל ג. עמירעמיר: אמר לי ברדיו שלא קבל אשור.

פנה ולא קבל. כפי שאמר לי.

ואז כבר היה מאוחר. ואז כבר היה מאוחר. כל התהליך כפי שתיארתי אותו פה הוא תהליך שקשה לחאר אותו עכשיו, תחת אש ועם לחץ אצלי שאנשים נגמרים ואז בליט ברירה אמרתי לנחק מגע. המצב שהתחיל להסתבר אצלי הוא שההוא על ציר ערוב, צפוני, אומר לי אני ככסן עם 4-5 פגז והמ"פ, מ"מ המג"ד אומר לי חשמע עוד ממש לא יהיו לי סנקים. ואומר לי אני כבר עם שני סנקים על החעלה. והחיי"ר המצרי, ואגב כל הזמן זרמן סנקים על הגשר. את הגשר לא ראינו אכל היחה שם פתחה וצצו ממש סנקים, רכב יצא ממש והיתה פעולה רצחנית שם.

י די: זו לא יכולה להיות פעולה שהיא כתוצאה מפעולת האזנה

ששמעו את השיחה הקודמת? שאמר להם מה אתה הולך לעשות?

עמיר: אינני יכול להגיד לך.ידי: תיאורטית זה יכול להיות.עמיר: דוקא לא. תיאורטית אני מניח שאם היחה פעולה, וזה

במרחק של בערך שעה מאז השיחה הזאת, זה רק מה שהיה כבר קודם.

ידי: זה הסוג זמן, נניח שהם היו כבר כמה ק"מ דרוסה.עמיר: אני לא מניח שהמצרים,ידי: טוב נניח, זו תאוריה. רגע, אני רוצה לסכם, אינני שואל

אני פשוט מנחה אותך כדי להגיע לשאלות שמעניינות אותנו.

נסכם אף רגע את השלב הזה. אתה מגיע כבר לשעה 11, אתה במצב קשה מאד,

עמיר: אני, אם חרשה לי, אפשיך.

6766

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר

עד: חא"ל ג. עמיר

עמיר: אני התעכבתי עם שני גדודים.

גדוד אחד למעשה נבלם על ידי סנקים, אבל גם ככה

זה היה מתוכנן ורק אחרי שהשמיד את הסנקים התחבר,

גדוד אחד היה במשימה להגיע עד לתעלה ולהשמיד את האויב.

חניכס. אני יכול להגיד שוב פעם, תאוריה, שלמעשה שתי המשימות

בוצעו, אבל למעשה לא היה כוח להחזיק את זה. מצד אחד לא היה כוח

יותר להחזיק את זה. בכך לא השמדנו את האויב אבל הגענו למשימות

החמושת אזלה, הרבה נפגעים, נפגעים. אין אפשרות אלא להיכחד.

כתוצאה מזה אני נוחן פקודה לאחור.

ידין: לפי זה, אני רק מסכים, אותו וגדוד שמאחור,

של החטיבה של ארז, אחת לא מצליח לקבל אותו, מפקד האוגדה מודיע

לך, שיש לו קשיים לקבל אשור לפעולה הזאת, הוא מודיע לך שהוא אישית

לא קבל אשור, ואז אחת מחליט לסגת.

עמיר: אני מחליט לקחת אחורה, אני גם רואה שהגדוד

של ארז לוקח דרוסה.

אותו גדוד שהיה מאחוריה.

ידין:

כן אני מסתכל אחורה ורואה אותו

עמיר:

באותו זמן, אחת אוסר, שני סנקים שלך הגיעו לתעלה

ידין:

ממש.

זה לפי החקיר, הנקודה הזאת באותה שנייה לא

עמיר:

ידעתי את זה. יש שם גבעות ופיתולים, אבל ידעתי

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר

עד: הא"ל גבריאל עמיצ

ידין: אני בור ועם-הארץ בעניני שריון.

שני הסנקים האלה מגיעים לתעלה, הם פדווחים אחורה
למישהו ?

עמיר: המג"ד אני מניח ידע.

ידין: איך הם פדווחים אליו, במכשירי דבור רגילים ?

עמיר: כן. אגב, אינני יודע אם הם עשו את זה.

ידין: אני רוצה לדעת, מכשירי האלחוס האלה,

הם כאלה שכוחחינו אנחנו, אם אנחנו מאזינים
לרשת הפקוד שלנו יכולים לשמוע אותם ?

עמיר: ללא כל בעיה.

ידין: אפילו כחל-אביב ?

עמיר: כן, ללא כל בעיה, יש להם אפשרות טכנית לעשות את זה.

ידין: אני שואל אוחק, מפני שבאותו הזמן במטכל, מתחילות

להגיע ידיעות שסנקים שלך הגיעו לתעלה.

אני מכין מזה שהיות ואחה לא ידעת מזה באותו הרגע פמש, זה לא דווח שלך.

עמיר: אבל הם לא האזינו לרשתות פלוגתיות.

זה אני יודע.

ידין: זה אני יודע שכן.

עמיר: לרשתות פלוגתיות ?

ידין: למה לא ?

עמיר: אני שאלתי. שאלתי, בקשתי חומר, בתוך כל השחזור

ביקשתי לדעת, האזינו רק לרשתות הסיבתיים ולא

לכולם. מדי פעם בפעם, כשהמשקל התחיל להיות לחוץ,

ידין: הפקוד האזין ?

עמיר: לא.

ידין: הא נודה האזינה ?

6768

ועדת החקירה, ישיבה קט"ב

23.7.74, ישיבת בקר

עד: הא"ל גבריאל עמיר

עמיר: לא.

לא האזינו לפלוגות.

ידין: בכלל לא ?

עמיר: זה הסוג פלוגות, זה צריך מערכת רדיו פפ

אדירה,

ידין: אני שואל שאלה. אם באותו זמן, נניח,

מגיע למסכל דווח, ידיעות, שמצב הפעולות הוא

מסויים, וטנקים שלנו מגיעים לתעלה, לא מסך ?

עמיר: לא ממני.

ידין: אבל בדיעבד, אחרי המלחמה, זה היה המצב

האמיתי, ששני טנקים שלך היגיעו עד לתעלה.

עמיר: כן. בגדוד 19. בחקיר שלאחר המלחמה, הם הגיעו

איך המסכל קבל את זה, אני לא יודע, אני יודע

שלא האזינו לרשתות פלוגתיות, ממני לא קבלו. יתר על כן, את הנקודה

הזאת לא ידעתי.

ידין: המשיך.

עמיר: התחלנו את המצב - המכצע של הדלוג לאחר, את החלון

לאחר שהפקודה היחה להתארגן ולדלג מאחור, על הגבעה

ששמה היה "הכרבה". דלבנו אחורה, את זה יש לי (השקף) כי היה לי את זה

במוטו, כי בכיה הספר לשריון נתתי הרצאה על לקחים, ולכן היה לי את זה

איחי.

הפקודה, כאמור, היחה דלוג לאחור להכרבה

בו זמנית נתתי הוראות לקצין האפסנאות שלי, שיביא לי תחמושת ודלק

וסייע לתקונים מכל מה שיש לו, כל מה שמשיג ולהביא את זה למאחורי

הכרבה. לגדוד 198, הגדוד הצפוני נתתי הוראות לחכות, לא לירות, להשאיר

את התחמושת רק אם יהיה הכרח, לכפות על היציאה שלנו, לגדוד 19

נתתי הוראה לצאת אחורה, כי מצבו היה קשה מאד,

6763

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

, 23.7.74, ישיבת בקר,

עד: תא"ל גבריאל עמיר

עמיר:

להחליץ, נחתי הוראה לסמח"ס שלי,

לסמחט נחתי הוראה מיד שנפצע המגד והעברתי

את הפקוד למ"פ, מכיוון שהיתה לי הרגשה, לא הייתי בטוח שהמ"פ

הוא כבר כשל להשתלט על דבר כזה, בדיעבד הוא היה טוב מאד,

אמרתי לסמחט שלי שירוך לשם מיד למגד ולראות אם עזרתו דרושה שם.

אם והסמחט שלי היה איחס כל הזמן. בשביל כשלב הזה.

הסמחט היה שם והתחיל לנהל את החלוץ והפנוי אחורה. אני בינתיים קבלתי

פקודה ממפקד האוגדה להיפגש עם מחט 217 (אני מניח שהשעה היתה 12, או

אחרי 12) להסביר לו את הגזרה כי הוא מחליף אותי.

את הגזרה ואת המשימות. זו היתה החסיבה של נחקה,

סביב השעה 2 אנחנו ניהלנו את כל התהליך הזה,

נכנצאל:

מה זאח אוסרת שנחקה מחליף אותך ?

החליף אותי במשימות עם החסיבה שלו שמחליפה

עמיר:

את החסיבה שלי. והוא הגיע, החסיבה שלו התחילה

לנוע, הוא רץ קדימה, הוא נוסע עם ג'יפ, יש לו בעיות סלחמה ששה

הימים כרגל, הוא הגיע אלי עם ג'יפ, נפגשנו על הכרבה, נסענו קדימה

כ-2 ק"מ, קדימה מהרכס, מערבה, כמעט עד גמר הרכס, גם השוליים

הפורדות כמעט כאמצע בין ציר החת"מ ובין ציר חזיון.

ומשום הראתי לו את הכל, ספרתי לו את ספור המעשה, מה המצב שלנו

והוא קבל את הגזרה, כשחזרנו בחזרה להכרבה, פגג- המקום הגבוה

ביותר של הרכס מאחור, כבר החסיבה שלו התחילה להגיע.

לסקוב:

היתה סיבה למה 500 לא תעשה את זה ?

6770

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר,

עד: ח"ל גבריאל עמיר

כן. חסיבה היחה ש-500 היא כבר ירדה על ציר הרוחב דרוסה. והיא על ציר של ...

עמיר:

היא לא היתה במשימה של האוגדה ?

לסקוב:

משימת האוגדה היתה לתקוף מצפון דרוסה.

הספור שהחרש בינתיים ש כשהאירועים האלה קורים לי,

עמיר:

זה לדברי מפקד האוגדה, הוא קבל בינתיים את ההוראה

כדבריו גם על חזריון וגם דרוסה על "פורקן" נדמה לי. על המעוזים שמאיסמעליה ואז הוא כבר את החסיבה שלה ישף דרוסה.

מאותו רגע שנחקה מחליף אותך ואתה עובר להתארגנות.

ידין:

בו זמנית, אני לא קבלתי את הגדוד מהאוגדה שנעה

עמיר:

אבל מגיע פחאוס גדוד אחד של קרן, של 500, גדוד

אחד נמצא על ציר שנקרא חביבה. אני פוגש את הסגד ואני אומר לו מה אחת עושה

והוא אומר לי אני נע ככוח חסיבה נע דרוסה, ואז עליתי על הרעיון, עליתי

למפקד האוגדה ואמרתי לו, יש גדוד אני מבקש אותו. מפקד האוגדה אמר 48 אותו,

במקום הגדוד שלא היה יכול לתת לך.

ידין:

כן. אבל זה כבר היה לאחר מעשה, לקחתי את הגדוד

עמיר:

הבחור הוא סגד שמשי, בחור מוכר לי, שירה במלחמת ששת

הימים, היה ס"פ בגדוד שלי, ומיד נכנס לרשת, ^{ההתארגנות} מכיון שהגזרה

של הכרזה עברה לנתקה (חסיבה 217), את הגדוד קבלתי בו זמנית, ומיד הצבתי

אותו קרוב יותר, דרוסה, יותר מאוחר קבלתי הוראה ממפקד האוגדה

שאני אחראי - הוא חילק כינינו את הגזרות - ציר חביבה מול הגזרה, הציר עצמו

בגזרה נקב, גזרה 217 ואני דרוסה, ואז קדמתי את הגדוד לאזור שנקרא זנגויל

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבה בקר

עד: חא"ל בכריאל עמיר

6771

עמיר: בעזרת שקף) כאן יש לי את ה-6/10, עלינו צפונה
 כאן יש ציר "ספונטאני", סול חזיון באזור הפרדאן.
 עליתי צפונה לציר "מאדים", והחסיבה שלי, מה שנותר לי, כחוצאה מפצול
 נותר לי ועשיתי את שני הסהלכים האלה, אחד לקנטרה ועוד אחד כאן לכאון
 מפרקת. זה היה 6/10.
יריין: זה היה צריך להיות במסגרת של מבצע צפניה ?

עמיר: לא. זה לא היה בשום מסגרת, זה,

יריין: לא, לפני שקבלת את הפקודה הזאת, זו משימה אפשרית
 של צפניה ?

עמיר: אני הייתי מתוכנן לצפניה במסגרת אוגדה 162, בפעולות
 המתוכננות היחידות שלנו. גם צפניה וגם בן חיל וכדומה.
 כאן ה-7/10, היציאה אחורה לצומת חזיזית, מאדים, פשהכוח ^{למפרקת} למפרקת,
 ויציאה של הכוח שהלך לקנטרה ומילאנו, הגיע צפונה דרך העוז יורם.
 ירידה למרתף, ירדה להתארגנות בציר, צומת חזיזית, מאדים, ואחר כך
 כולו לאזור ריאקציה כביש הרוחב.

המשיכה א.י.

לפני כן י.ע.
א.י.

ועדת חקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - בוקר

הער: חא"ל גבריאל עמיר

יריין

אוחו הגדוד הנוסף שקבלה מס' 217 הוא מדרום למקום

הזה?

לא. עכשו אני מראה לכם הלאה.

חא"ל עמיר

רגע באיזה שלב אתה מראה לנו?

יריין

זה כבר בשלב ההתארגנות ל-7 באוק'.

חא"ל עמיר

לאחר שנחקטם את המגע מהפירוד?

יריין

לא. זה היה 7 באוק' עכשו אני מביע ל-7 באוק'.

חא"ל עמיר

כשטח - אתם רואים כאן את הציר הזה הוא ציר שנקרא לכסיקון.

זה ציר החת"ם, כן?

יריין

ציר החת"ם זה הציר הזה. וזה ציר לכסיקון. עכשו

חא"ל עמיר

אנחנו התחלנו את החקפוח הנגד עם שני גדודים לרוחב שירדנו והגענו פה (מראה)

כאן סרור, החפוז סרור ואנו הגענו עד הציר ששולט על לכסיקון.

פה קבלת את הפקודה לנוע דרומה?

יריין

פה קבלתי פקודה לנוע דרומה וכצעתי מהלכים אלה.

חא"ל עמיר

כאן הגענו והנה רואים כאן את ציר הרוב, ופה ציר חכיבה והדיקליה היא מול

ציר הרוב ואז עם שני גדודים הייתי במצב כזה, עם שני גדודים יצאנו אחורה פה מ

מאחורי ההכרבה ופה זרקור שהוא מקום גבוה וכשהתקדמתי פה בקשתי פה תצפית.

לסירור?

יריין

כן. יצאתי אחורה להכרבה ואז קבלתי את גרוד 430

חא"ל עמיר

גרוד של שמשי שפגשתי אוחו פה לאורך הציר שהוא נע כאן והחטיכה שלו נעה לאורך

ציר הרוחב כשכיל להגיע לאורך שליסטמן. קבלתי אותו על ת.פ. ואז הכנסתי אותו

דרומה הציר הזה היה אנבול הגזרה ביני וביין נתקה ואז הכנסתי אותו על הדבר

הזה שנקרא זנגוויל, תפסתי אוחו עמדות כשתיפיתי על הפעולות של נתקה ומנעתי

א.י.

ועדה החקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - בוקר

העד: תא"ל גבריאל עמירתא"ל עמיר כל חנועות פה כי מצב האוייב היה באותו שלב,

הוא נע כאן עם כוחות גדולגם מאד דרוסה זה היה איזור צליחה שלוש והרכה
 כוחות זרמו דרוסה וכאן לאורך התעלה הוא הציב שורה של טנקים שהעסיקו אותנו
 והיינו פה כמגע של 1500-2000. מגע אש עם תותחי טנקים.

ידין אתה עם החטיבה פתארבן להכרבה?תא"ל עמיר החטיבה שלי נוסעת אחורה להתארבן.ידין להכרבה?תא"ל עמיר להכרבה. להתמלא התחמושת, דלק חקונים.ידין באיזה שעה הסתיים השלב הזה?תא"ל עמיר המצב הוא שאני עם הגדוד הזה והמג"ד, את הסמח"ט שלחתי

עם שני הגדודים לארבן אותם ...

ידין ואתה עם שמשי נשארתי?תא"ל עמיר אני נשארתי עם שמשי, עכשו השלב הזה הוא למעשה זה

מקבל הגדודים
 נערך שעה 1400, ואני ~~תצא~~ עם כל ~~תצא~~ שלי מאחור, 19 ו-198 את 430 סכנים
 נערך
 לכאן וכאן ~~תצא~~ נחקה. כסביכות הצהרים ונחקה התחיל, נחקה חקף באותה חכנית כסו
 שאני עשייתי.

ידין בדיוק על אותו דבר.תא"ל עמיר בדיוק אותו דבר, זה היה ללא תאום בינינו. אני הסברתי

לו מה שאני עשייתי.

ידין מה המשימה שהיתה לו?תא"ל עמיר המשימה שהיתה לו אותה משימה בדיוק. אני אמרתי

למפקד האוגדה לא לעשות את זה, אין טעם ואמרתי לנחקה, תזהרו זה לא ככה, לא
 כראי לעשות.

לנדרו המשימה היתה עדיין לתפוס את הגשר גם מן העבר השני?

א.י.

ועדה החקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - בוקר

הערות תא"ל גבריאל עמירתא"ל עמיר אם זה נאמר לו בדיוק, גם לחפוס את הגשר זה אינני

יודע אבל המשיפה שלו הייתה לעשות אותו דבר שלי לקחת עד קו המים, זה בכסחון

היתה המשיפה שלו ובשכיל זה הוא החליף אותי כי אחרת יכולתי להשאר אני, הוא

החליף אותי ואני אמרתי שזה לא מספיק.

נבנצל הגדוד שעמד מקודם מאחוריך, לו הוא היה מסורף אליך

זה היה מספיק?

תא"ל עמיר אני יכול לאמר רק בתחום הרבישוואת הרגשתי שכן.נבנצל מה התבדל?תא"ל עמיר ההבדל הוא כמו בתחום הנכואה. מה היה אילו, אני לא

יודע העניין היא רק של הרגש.

ידין אני רוצה להסביר לך את השאלה, אם הבנתי נכון. מצד

אחד אתה אומר שכשנתקה בא עם שני גדודים אתה הצעת כבר לא לעשות את זה, פה השאלה

היא מה ההבדל אם קודם גדוד נוסף מדוע אתה חושב שזה כן היה עוזר.

תא"ל עמיר זמן. כמה שעות עברו. הם כבר נערכו וכבר ראו את הכוונות

שלנו והם כבר הדפו החקפה אחת מהכוון הזה, כבר סכניקת החקפה ברורה. הרי העקרון

של הפעולה שלנו הייתה מה שנקרא פעולה שריון מסיקרופון, מהר לפני שמספיקים

להחשפט, ביוזמה כידינו, אכדנו את היוזמה כבר. מכחינת הרגשה איכדנו את היוזמה.

זה חזרה על אותו דבר.

ידין בערך אנו נמצאים בשעה 1400 כאשר שני גדודים עם הסמ"ט

כהכרבה, ואחה...

תא"ל עמיר אני פשוט זוכר את השעה 1400 כי אני לא יודע למה עד אז

לא הסתכלתי בשעתן אבל כשנפגשתי עם נחקה הסתכלתי על השעה.

ידין כן, אני מקבל את זה. עכשו אני חוזר הסמ"ט עם שני

הגדודים כהכרבה והתארגנות,

א.י.

ועדת החקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - בוקר

הער: תא"ל גבריאל עמירתא"ל עמיר

כן.

ירין

אתה עם הגדוד של שמשי...

תא"ל עמיר

נמצא כמגע אש עם האוייב.

ירין

בעצם סאבסח את כל האגף הדרומי ו-217 כין הכרבה

ממשיכה חוזרה על הפעולה להחקפה לקראת הפירודן.

תא"ל עמיר

כן, ומכצחצח את זה + - 3.

ירין

חכף אנו נגיע אליהם. מה קורה אתך בינתיים?

תא"ל עמיר

אני סתארגן וספה מנהל אש בזמן שהם עושים את זה

ורואה את ההחקפה שלהם.

ירין

שאלה קטנה, בין אם ירעה את זה אז או לא. כמה

אכידות אתה ^{סכלת} ~~מצאת~~ בפעולה הזאת?תא"ל עמיר

לא ידעתי את זה אז ואני עד היום לא יודע. יש

לזה הסוג סיבות למה אני לא יודע, כי יש ...

ירין

אני מדבר על הפעולה הזאת כרגע.

תא"ל עמיר

בפעולה הזאת, אגא היו כ-19-20 חללים כולל הנעדרים

של גדוד 19. ובגדוד הצפוני נפגעו שני סנקים וסנק אחד נעלם אנחנו לא יודעים

עד היום איפה הוא נפגע. הוא נפגע, אנחנו לא יודעים איפה הפעולה שלו עד היום.

הצוות איננו הוא הושמד.

ירין

בסה"כ אתה יצאת לפעולה הזאת בערך עם 45 סנקים,

כן אתה אוסר. נעזוב רגע את הגדוד שצורף אליך, אני מדבר על שני הגדודים

המקוריים. כשחזרתם להכרבה כמה סנקים כשיריטם או כלתי פגועים.

תא"ל עמיר

כמה סנקים ביד?

ירין

ביד כן.

א.י.

ועדה החקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - בוקר

הער: חא"ל אמסצמג גבריאל עמירחא"ל עמיר

.30

ירין

כלאמר 2/3 מהכח, 1/3 היה פגוע, חללים,

נפגעים, נעדרים וכיו"צב. כלאמר חזרה עם 2/3 הכח. אתה כחסיכה אמנס יוחר
חזק כי יש לך גודוד נוסף.

חא"ל עמיר

יש לי גודוד של 28 סנקים.

ירין

ס-500?

חא"ל עמיר

כן.

ירין

מה קורה הלאה, באותו יום.

חא"ל עמיר

אני מבצע את ההתקפה וחוזרת הפרשה על עצמה,

אנו מפה מסייעים, הוא יוצא החוצה, אותו תהליך, ואז ספקד האוגדה, זה בערך

בין 4.5 ל-5, ספקד האוגדה קורא לנו לפגישה, בצומת ספונסני חזויה, זה

סאחורי המעוז הכרבה. קורא לנו לפגישה והתיעצות ואנו נוסעים אליו. מסאיר

את המג"ד כודק אינפורמציה מה המצב אצל הסמח"ט עם שני הגודודים כהתארגנות

ונוסע למפקד האוגדה. ספקד האוגדה מתחיל לדבר אתנו ולקבל אינפורמציה מה המצב

ובאמצע שאנו משוחחים מדווחים ברשתות שהאוייב מתקדם. האוייב מתקדם והוא

מתחיל לתקוף אותנו, לפני שהספקנו לעשות, חוץ מלמסור פרטים למפקד האוגדה

הוא הורה לנו מיד לחזור ליחידות ואני מיד נסעתי 3, 4 ק"מ, נסעתי מיד לגודוד

הגעתי לגודוד הסתכלתי ראיתי כבר שברוחב של 4, 3 ק"מ ערוכים סנקים ונגמ"שים

ומתקדמים קדימה עוצרים יורים וביניהם כמות אדירה של חיילים רגליים הולכים

אתם, אני סעריך את זה היום כחסיבת חי"ר. בקו, כולם, כמובן הפיזור הטבעי

של כוחות מחלקות אבל כחסיכה בקו אבל כל זה צועד ככוון אלינו, קדימה. ברגע

הראשון זה היה די מפתיע לראות ממה כזה. הסווח היה 200-2500 מטר מאתנו.

ירין

מאצמג מהגודוד או מהחסיכה?

חא"ל עמיר

פאתנו. אנו היינו מה, באמצע כבר על קו הרכס

א.י.

ועדת חקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - בוקר

הער. תא"ל גבריאל עמירתא"ל עמיר

זה ירר והתחיל להתקדם בכיוון כללי אלינו. וזה צעד קדימה, הסנקים התחילו לירות, בשלב ראשון האש לא היחה יעילה כי זה היה טווח רחוק. אחר כך הם התחילו להיות יותר יעילים באש, אבל זה לא נעצר. מה שקרה שהדווחים הועברו למפקד האוגדה היו דווחים די עצבניים ומרגשים, היו, זה היה סחזה שאף אחד לא ראה דבר כזה קודם. ומפקד האוגדה שאל בו איך זה אפשר להשיג? התחלנו לבקש סיוע אוויר, התחילו לבקש תגבורות וכמובן שמכל הבודקות שנעשו מסביב אמצע ברשתות הסתכר שעוד שום תגבורת לא הגיע במשך זמן כזה, זמן כריחה. ואז קבלנו אישור, אני משתמש בעדינות במילים, ניסוח עדין כי יש כינינו חילוקי דעות מאד קשים איך זה היה? קבלנו אישור להתקפל אחורה, אם יהיה צורך למכואות הציר. מה השטח מתרומם והוא יוצר מעין מיצר. מיצר בתוך החולות.

ב-217?

ידין

י'3'

כן. מה זה ויכוחים. אני לא מבין מה זה ויכוחים?

תא"ל עמיר

הויכוחים הם לאחר מעשה מפקד האוגדה אומר שאנו בקשנו מסנו

תא"ל עמיר

ללכת אחורה כי לא נוכל לעזור. אנו מכחישים. בדיעבד לא הלכנו אחורה ועצרנו את ההתקפה.

קבלתם אישור?

ידין

קבלנו אישור.

תא"ל עמיר

ולא נסוגתם?

ידין

לא נסוגנו. עכשו בתוך ניהול הקרב בחטיבה, כשניהלנו את

תא"ל עמיר

זה, אנו הפעלנו אש וההוראות היו לחוצות. כינתיים הספת"ט עלה כאן על הכרבה. אני הייתי פה. הספת"ט שלי עלה על הכרבה מאחורי ראשי לי שמע יש לי כמה סנקים מוכנים ואני רואה מפה עמדות מצויינות אני רואה אותם יפה את האוייב ואני מפה יכול לעלות קדימה. הוא לקח והעלה 5 סנקים הם עלו כאן על הרכס, פטונים גדוד 19, והם עמדו במשך כמה דקות ויררו כמו במטווח תותחנים, תוך דקות קרב רצוף של

.א.י.

ועדה חקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - בוקר
בעד: מא"ל גבריאל עמיר

סנקים של האוייב בערו וההקפה צצצצצ. נכלסה.	<u>חא"ל עמיר</u>
ומה עשה 217?	<u>ידין</u>
217 המשיך לירות בגזרה שלו, ההקפה היחה בשתי הגזרות.	<u>חא"ל עמיר</u>
אני רואה שפה הגזרות התערבכו בשלכ זה קצח.	<u>ידין</u>
וראי, הגזרה שלו היחה הברגה ועל הברגה עלו סנקים שלי	<u>חא"ל עמיר</u>
	וירו.
ביחד?	<u>ידין</u>
הכאנו אותם בסחכוון ונתקה ראה אותם.	<u>חא"ל עמיר</u>
למצרים היו מלכר החי"ר היו סנקים גם?	<u>יו"ר אגרנט</u>
וראי.	<u>חא"ל עמיר</u>
גם חי"ר וגם סנקים.	<u>יו"ר אגרנט</u>
ההקפה נעצרה כוון שסנקים שלהם בערו. שסנקים שלהם	<u>חא"ל עמיר</u>
נדלקו חוץ דקוח, בכמות ואז ההקפה שלהם נעצרה.	
ואז הגיע הערב?	<u>ידין</u>
והתחיל ליפול החושך.	<u>חא"ל עמיר</u>
ואז כעצם אתם נמצאים כך. גם 217 וגם אתה מסכיכות הברגה,	<u>ידין</u>
בצורה זו או אחרת, הגדוד של שפסי עריין נמצא באגף הדרומי. מגיע ערכ סחחילים	
להתארבן, למלא לחדלק.	
מגיע הערב ואנחנו, הפקודה כאוגדה היחה שגדוד הסיוור	<u>חא"ל עמיר</u>
של האוגדה ^{יחידת} את הצורות ואת המוצכים ויחארבן אתם ללילה ואנחנו החסיכות	
אחורה, אני נכנסתי אחורה.	

אחרי כן א.א.

ג. עמיר:

אני הלכתי עם החסיבה אחורה, נחקה הלך צפונה, יצאנו החוצה והתחלנו להתארגן.

ידין:

אם לסכם את הערב, נעזוב את הגדוד של שמשי, אחת נמצא בערך עם שלושים -

ג. עמיר:

לא, תוך כדי כך שאנחנו נלחמים ועומדים בסוף הדיפת ההתקפה של המצרים, שמעתי ברשע מה שהיה כאזור חפוסל - נוזל, ב-500. אני שומע שאריה קרן מרווח שעולים עליו. נוזל הוא גבוה מאד. אני מסתכל שמאלה ורואה חי"ר פרוש על קו הרכס.

ידין:

500 בתנועה דרוסה, מינוס גדוד.

ג. עמיר:

אריה קרן מתחיל לצעוק ששוטפים אותו באזור נוזל, והוא מבקש את הגדוד שלו. אבל הגדוד שלו מרוחק אצלי. בינתיים הסנקים שלי עלו ועזרו בהדיפת ההתקפה. מודיע לי מג"ד 198 שהוא פחות או יותר מוכן, גדוד הצנזורים השני. אני רואה שהאגף מתחיל להיות מסוכן, אמרתי למפקד האוגדה שבגוד לי מוכן, ואת האחר אני לא יוכל להוציא. אד שאוציא אותו יעבור זמן. אמר לי: או קי, שלח. שלחתי גדוד 198 שיחבר עם אריה קרן. ולמעשה כל הקופת הבליטה היה אצל אריה קרן והגדוד שלו היה אצלי.

ידין:

והם באמת עצרו את ההתקפה?

ג. עמיר:

כן, עצרו את ההתקפה והדפו אותו, וחזרו. גדוד 198 כמעט הושמד באותה פעולה. ממה שנותר הלכו עוד המישים אחוז.

ידין:

אני גוסר בזה את השאלות המנחות, ואני רוצה לשאול שאלה שלי.

בכנצל:

רק שאלה עובדתית אחת. בכל היום הזה קרה משהו כשמים,

נראה מסוים?

ג. עמיר:

הותקפנו על ידי מסוסים של האויב. אבל הדבר האופייני

היה שכאשר מסוסי אויב היו חוקפים, לאחר מספר דקות, או לאחר

מספר שניות הופיעו מסוסים שלנו והם נסו. זאת אומרת, הם אף פעם לא הגיעו למטהו

יעיל. במשך היום ביקשו סיוע אוירי. מדי פעם בפעם הכסיהו סיוע אוירי תוך שעה,

- בדרך כלל זה לקח יותר, ואז היו מופיעים לפתע שני מטוסים, או מטוס אחד שפעל בשיטת קלע: היה בא וזורק כמה פצצות לפנינו, עושה סיבוב ומסתלק.
- ידין: האם אתה מסוגל בכמה משפטים לסכם ולענות על שאלה הבאה:
- לפי דעתך היום, אם כי זה בוודאי מתבסס על מה שהיה אז, מה הייתה הסיבה לכך שההתקפת הנגד שלנו ב-8 לחודש, מנקודת החצפית שלך, למעשה נגמרה בכשלון?
- ג. עמיר: אי פעולה במרוכז, או בניגוד לעקרון של ריכוז הכח.
- ידין: תן דוגמה מה יכול היה להיות.
- ג. עמיר: אני מניח שאילו תקפנו את מיזיון בשתי חטיבות -
- ידין: רק 500 יכלה להיות.
- ג. עמיר: אני מדבר על העקרון. זה יכול היה להיות גם 500, גם 217, גם בלי 480. אילו תקפנו לפחות עם שתי חטיבות, ועם סיוע מינימלי, כי בגיזרה הזאת היו 3 סוללות, עם הסיוע המינימלי הזה ומנת החרמ"ש שהייתה לנו בכל החטיבה, היו שלוש פלוגות, פלוגות בוודות של נגמ"שים, אם כל זה היה מרוכז להתקפה מתואמת, המצרים לא היו תוקפים.
- ידין: במלים אחרות, אתה רואה את הבעיה העיקרית בחוסר תכנית אופטיבית על-חטיבתית למשימה הזאת שלך.
- ג. עמיר: לא הייתי אוסר תכנית מתואמת -
- ידין: אני לא מתכוון לתכנית בכחב.
- ג. עמיר: כמו שעשינו ברדיו, אוסרים שחטיבה מפה, חטיבה מפה -
- ידין: אני לא מתכוון לסכניקה, אני מדבר כרגע מכחינת יעוד והקצאת כוחות. ההחנה היחה כאילו חטיבה אחת יכולה לגפור את הבעיה הזאת, בגלל הדיווחים בגלל חוסר התקלות בהתחלה, חוסר מידע מה קורה בצד השני. כל חטיבה כאילו קיבלה משימה בפני עצמה, 217, 500 ואחה.
- ג. עמיר: לא קלטתי את כל הפקודות לכל החטיבות. אני חושב שאילו תקפתי והיחה עוד חטיבה אחת, שתי חטיבות, מעט החרמ"ש שהיה היה

מסותף בעניין זה, כי היתה לנו בעיה עם חי"ר, מצאנו את עצמנו מול כוחות חי"ר, היינו יכולים לפתור את הבעיה.

ידין: שאלה אחרונה. מבחינת ביצוע הכוחות שהיו תחת פיקודך, בין אם זה

גדוד של 500 או הגדודים האורגניים שלך, הביצוע עצמו, הטקטי,

הלחימתי - היה שפיר?

ג. עמיר: אני מאחל לעצמי שאם תהיה עוד מלחמה, שיהיו לי אותם הכוחות.

הם טובים מאד.

פעלו יפה ובחאום?

ידין:

ג. עמיר: כן. כדיעבר היה יודע סיפור על איזה צוות שרץ לפנות נפגעים.

אבל החטיבה, הגדודים - פעלו בצמידות ובדבקות ובאומץ בלי רגיל.

האם נגמ"שים השתחפו כלחימה ב-8 באוקטובר.

לנדוי:

ב-8 באוקטובר עוד לא היו נגמ"שים אצלי.

ג. עמיר:

קודם אמרתי שקיבלתי.

לנדוי:

אני יודע שהייתה פלוגה אחת ב-500, נדמה לי, היו 3 פלוגות סיור

ג. עמיר:

כאוגדה. אותן אפשר היה להעביר לאותן משימות. אילו ריכזו את כל

זה, אני חושב שזה היה פותר.

הנגמ"שים למעשה לא פעלו?

היו"ר אגרנט:

הם פעלו אבל במשימות אחרות. הכוחות פעלו, אבל פעלו בכל מיני

ג. עמיר:

משימות.

איזה נשק היה לסנקים נגד הכמויות האלה של החי"ר המצרי?

לנדוי:

מקלעים ורימונים.

ג. עמיר:

מרגמות?

ידין:

מרגמות לא היו. על סנקים אין מרגמות.

ג. עמיר:

לא על סנקים, אבל ביחידה?

ידין:

אלה השלמות מילואים אצלי.

ג. עמיר:

ואלה לא הגיעו עדיין.

ידין:

לסקוב:

יש לי ארבע שאלות קצרות. אם אין לך החומר כאן, תוכל למלא אותו במפקדה שלך ולשלוח.

שאלה ראשונה היא איזה מודיעין היה ידוע לך בקשר לשיטת הלחימה של המצרים כשהם צולחים מכשול? האם ידוע היה לך על כינון ישיר מהגדה המערבית? האם היה ידוע לך על מארבים של ציירי-סנקיס, לפני ההתקפה שלך ב-6, 7 ו-8 לחודש?

שאלה שניה נוגעת למעוזים: שתי רמי אי-פעם הורה לך על פינוי מעוזים ואיזה? האם תוכל לציין שעה ויום שיכולת לפנות מעוזים אילו ניחנה לך פקודה? מנסיוןך, המעוזים, לאחר שפתחו עליהם באש, האם סייעו לך במודיעין? האם יכלו לשמש בסיס בטוח מפניו לפתח פעולה של סנקיס נגד האויב? האם מנעו מהאויב חצייה והקמת ראש גשר? האם קיבלת ופסי קיבלת פקודה לפנות מעוזים? נתונים על ההתקפה שלך ב-6 לחודש וב-8 לחודש: אם אפשר, מה היו אבידות הסנקיס שלך מאז סנקית, מאש של ציירי-סנקיס בדרך אל הגיזרה הקדמית או החקרבות אל החעלה, ומאש נ"ט מצרי על יד המעוזים? במסופע, כמה פגזים ירה סנק שלך? מספר הסנקיס שיצרו מגע ב-6 וב-8 לחודש, כמה יצאו מכלל פעולה? הייתי מבקש שתרחיב על שתי שאלות, אני פשוט רוצה להכין אח הרקע של שתי הפעולות. האם נכון שכוונת האוגדה, או הכוונה שהפיקוד הטיל על האוגדה ב-8 לחודש, כלומר בפקודה שקיבל כלילה של 7 לחודש, להשמיד את ראש הגשר בכיוון דרום-צפון. האם המשימה של החטיבה שלך הייתה רק להשמיד את הסנקיס שלפניך, או נהן לך כיוון שממנו אתהצריך לעשות? **שש** אם יש לך מיתחם או מרחב מוגן, רגלים, שריון ארטילריה וכו', ואתה רוצה מהאמצע לעשות התקפה חזיתית, זה סביר **שש** אם יש לך ריכוז גדול של כח, כתנאי שאין מאחרי זה חעלה ואתה יכול לפתוח מניפה ולקפל לצדדים. במקרה זה היה לך ראש גשר שהוא נסגר עם חעלה, ואין לך מקום

לתימרון שריון, כשסמול מהגדה המערבית יש כינון ישיר עליך. כאשר פנית מצפון דרומה, אתה בדיוק הלכת במקביל לאש הארסילריה ולאש הנ"ס, כלומר נכנסת לאזור האש המונחה שלהם מהגדה המערבית, מה היה כאן השיקול? כדי שתבין למה אני שואל את השאלה, אוסיף. ב-6 לחודש כבר היו להם בערך 150 סנקים בגיזרה שלך. בסך הכל עברו 7 - 8 חטיבות חי"ר. ב-7 פלג בחודש בלילה עברו בגיזרה שלך עוד 300 סנקים. על כל קילומטר של חעלה היו כ-50 חוחחי נ"ס. המרגמות שלנו היו במחסנים, הנשא האנטי-סנקי שלנו היה במחסנים, כך שהסנק צריך היה לעשות סנק נגד סנק, סנק נגד נ"ס, סנק נגד חי"ר, בקוסבינציות שהיו שם, כשכל הארסילריה מול 500 קנים שהיו בגיזרה שלך, ככל הגיזרה שלנו בסיני היו 48 קנים, כי הארסילריה של 162 לא הגיעה עדיין למקום. מבחינה כח רגלי מסוכן, היו שתי דוויזיות מסוכנות בצד הזה, וחמש דוויזיות רגליות מסוכנות. אני לוקח את השאלה שרב-אלוף ידין שאל אותך: האם גם בריכוז הזה, אם ידעת נחונים אלה, היה לך "הד און" להכנס למרחב שלהם ואפשרות אחר כך לפתוח לאגפים.

ג. עפ"ר: יהיה לי קל יותר להתחיל מהשאלה האחרונה.

ז"א של כחותינו. אחר כך, דרך זה מחדירים את הדרג השני עם שריון של החטיבה והולכים לעומק של המערך הקדמי שלנו. זה שיטת התקיפה. לאחר שמצליחים לפרוץ את הקו הקדמי שלנו עם הדרג הראשון שלהם, אז הם מכניסים את הדרג השני שזה פלוגת השריון הדיוויזיונית, אאאאאאאאאאאא פנימה לעומק ופורצים קדימה. המרחקים שהם היו מתקדמים קדימה היו מבוססים על מרחק פר זמן.

אני זוכר,
זה מסכת נחונים, שבדרך כלל יש לי כרטיסים לזה, אבל במסופע/

זה חטיבה ראשונה היתה 8-10 ק"מ לעומק ועתודה השריון של הדיוויזיה הפורצת היתה מציעה ל-15-20 ק"מ. היתה צריכה להגיע לפריצה הראשונה.

כל זה היה מלווה באש מסיביח ארטילרית, שהיא באש המכינה שלה

יורדת על כל המערך, כשהם היו מקצים סוללת ארטילריה פר מטרה, הם קוראים לזה "הקטאר" שזה 100 מטר. ^{זה} סוללת ארטילריה. אחר כך, חוץ כדי לזווי ההתקפה הם מלווים את זה עם אש לדרגים יותר רחוקים, עם אש מטה מתגלגל של ארטילריה. זה עם ארטילריה. כל השדה מחופה עם נ"מ, עם סוללות נ"מ שיורות, עם השיטה שכרגע לא אוסרת שום דבר.

עם הטילים מה שקרה - החטונה לא היתה ברורה לנו בלימוד

הדוקטרינה שלהם. אחר כך, טכניקות של פעולה ברמה יחידתית טקטית, כשהטנקים לא יחסנו חשיבות לצורת הפעולה שלהם. צורת הפעולה שלהם היתה נסיעה בשדרות, עצירות וירי ובלי הדגשה על תפיסת עמדות ולחימה של הטנק הכודר.

מה ז"א לא ידענו על שיטת הלחימה שלהם עם טילים? ידין:

המערך הזה, כמו שהם ציבנו טילים, אני עסקתי בהדרכה כמפקד ג.עמיר.
ביח ספר, אני לא הכרתי דבר כזה.

לפי דעתך היום, למה לא הכרח את זה? ידין:

נדמה לי שבס מי שהיה צריך לתת לי את זה, עד כדי כך ג.עמיר:
לא שיער לעצמו.

אב
ההערכות, הצורה, נדמה לי א שהבעיה של הצפיפות היא שלא ידענו, כי ההערכות אינן הם חופשיים את הצורה של ז, איפה מעמידים את זה בין הדרגים של הכחות - ידענו. את התפישה במבצעים ברמה הרויזיה ואל-רויזיה ידענו, וגם לימדנו את זה. בנקודה זאת הבעיה היא של הצפיפות והעצמה של הטילים האלה, מה שמסמעותן, זאת היחה הבעיה. אולי לחיל-אוויר זה היה ידוע. מכחינתנו בשריון, לא שערחי דבר כזה ולא היו לי גט כלים כדי לדעת את זה. אני מדבר על טילי נ"ט.

ידין: אני ^{מדבר} ~~שאמר~~ על טילי נ"ט.

ג. עמיר: בקשר לטילי נ"ט, שיטת הפעולה העקרונית של הצבת טילים כצדי הסערכים, בחוץ הסערכים שלהם והחגוננות נ"ט, זאת היחה תמונה ברורה ולמדנו ולימדנו אותה.

מה שלא לימדנו ולא שיערנו - אם כי היום מצביעים לי שהיחה חוברת פה ושם - אבל בצורה מעשית זה לא הוזרם אלינו. לא הוזרם אלינו על יכולת הריכוז שלהם של כמות נ"ט כ-פר-ק"ט רוחב, זה דבר שלא הגענו אליו. אני על כל פנים לא הגעתי אליו בחרגילים וכשעורים שאני הדרכת.

ידין: זאת השאלה של רכ-אלוף לסקוב, אנחנו מצד אחד, החרשמו

מעדויות על כסויות די גדולות של חומר מודיעין, של חוכרות שהוצאו כמשך הזמן. עובדה שזה הופץ. אתה היית מנהל בית-ספר, מדוע זה לא החקל אצלך? הבעיה המדאיגה אותי היא לא רק על העבר, כי אח הסלחמה שעברה אנחנו נלמד. יש להניח שבעתיד הם ישנו את עצמם. אנחנו מקבלים חומר מודיעיני טוב או אחר. איפה פה הקצר בין המודיעין הסכני או מודיעין "דע את היויב" ביישום שלו בסקטיקה שלנו מבחינת ההדרכה?

ג. עמיר: א. זאת עובדה. למה זה כך? קשה לי להגיד בעניין הזה,

כי מה שאני אגיד זה רבשי וזה לא מצדיק את זה בעניין.

אג

במשך כל השרות שלי, ובתפקידים שעסקתי, כל הזמן, אם

עסקתי בהדרכה או במצעד יום העצמאות - כרקע היו התכנונים המבצעיים, ועל זה קבלנו חומר אאאאא ואספנו. לא קבלנו איזה חומר, פרט לאיזה שהיא חוברת, שמדי פעם הגיעה, ואני זוכר 1-2 הוברות שעסקו בסילים. הייתה לנו חמונה, שה-11.0.0.0 מה שמסעותו, ואצלנו הוא לא היה שמסעותי ולא בעל משקל. כנתונים שאני למדתי על טיל ה"סאגר", מעולם לא ראיתי שהוא עולה כהכונות שלו על ה-11.0.0.0. ה-11.0.0.0 זה טיל מאותה משפחה שהיה אצלנו, ואצלנו הוא שבק חיים.

אבל התברר אחר כך השימוש המאסיבי.

ידין:

כן, אני אומר למה הוא לא נתפש אצלנו לפני המלחמה.

ג.עמיר:

כסובן, שדברו אהנו על הטילים והחמונה אאאאא הצטיירה

על הצלחת הטילים האלה בתרגילים אצלנו וכחוצאה מזה לא היה לי דחף להרגיש כלפי הטילים שלהם, יותר. לעשות את הניתוח המודיעיני, מה האפשרויות הגלומות בכמות שיש אצלם ואיך הם יכולים להפעיל את זה כתוצאה מהדוקטרינה - יכל להיות שזה הוקף בחוברת הסכנית - אבל שמישהו עושה הערכהכוללת ונותן הערכת מצב, זה מעולם לא שמעתי. זה לא זרם ב בכרון הזה בתכנונים המבצעיים.

אתה היום סגן מפקד הגייס ואח המטרות של הגייס היא

ידין:

לעצב את תורת הלחימה של השריון. איך אחס מבטיחים

היום, שהמגע בין הגייס ובין המודיעין ובין מה"ד על הכעיות בעתיד שזה כן יזרום, שזה כן יהיה בחודעה, שזה כן ייושם?

אנחנו מכטיחים בתוך הארגון הכולל של צה"ל. אנחנו

ג. עמיר:

אחראים על תורת הלחימה של השריון, אבל כל ענין

המודיעין מתואם כמו כל צהל, אנחנו מבטיחים את זה על ידי השתלבות והשתתפות בכל משחקי המלחמה, בכל הפיקודים. יש לנו חוליה או חלק מודיעיני בתוך מפקדת גיסות שריון, עם קצין שתפקידו הסדיר הוא לעקוב על כל אותם הדברים שהם מודיעיניים - מבחינת שריון או מבחינת השפעה על השריון.

אנחנו מקיימים מערכות דיונים אצלנו וכל **אא** המחשבה
היכולה להפרות את החורה שיש בציבור הנכחי של שריונאים, מקבל ביטוי בפורומים
האלה.

ידין זה היה גם לפני הסלחמה?

ג.עסיר זה היה .

ידין מה יועילו חכמים בתקנתם?

ג.עסיר השגיאה לא היתה בסכנה שלנו אלא בתפישה, אנחנו

לנקודה הזאת לא שמנו לב במיוחד. היום, **אאא מאחממממממממ**

זורם כל דבר, החל מהרמטכל דרך ספקד אוגדה, הוא מזמין אותנו לישיבות מטה כללי
ומקריא דברים, זה נותן דתף וכיוון מחשבה לכל המערכת הזאת שהיא לא מתעלמת משום
דבר. היא הרי לא התעלמה במתכוון. זה מכוון לכך שהמערכת צריכה לפעול במסגרת הזאת.

העניין של הסכנה והארגון שלנו, שהוא צריך להיות נבדק

ע"י ניתוח עיסוקים או משהו כזה, יש לו מקום לעשות. יש היום דעות בצבא שצריך
להגיע לסכנה חדש. בעניין הזה יש בדיקה, אבל לא **ע** אני יכול לענות עליה. בסכנה
הקיים, אני צריך לתת את הפתרון.

אא אאאא שיטת הלחימה - אני אטרחי שרטה שלי כמפקד בית-

ספר שזה מקביל למח"ט, אטרחי שהחור היה בנושא טילי נ"ט.

ידענו

כינון ישיר מהגדה המערבית; נלחמנו בזה כמלחמת ההתשה. ראינו את הרמפות שהם הקימו
לאחר מלחמת ההתשה, היה ברור לבגמ"י מה המסמעות של זה מבחינת הפעלת האש. נדמה
שגם בשלבים מסוימים בניתוחים עלה הענין שזה היפוי לצליחה. "א- הענין הזה היה
ברור לבגמ"י, גם עשינו ניסויים של איך, באיזור רפידים העמדנו סנקים בסווחים המתאימים
ועשינו ניסויים איך אנחנו נלחמים בטנקים שיורים את רמפות כאלה, ונלחמנו איתם
כעבר, כל מלחמת ההתשה, עם טנקים בכינון ישיר וגם טילים מהצד השני של הגדה.

לסקוב:

בפעולה הזאת של ה-8 לחודש הלכו לאוגדה 60-80 טנקים. חלק
ניכר מהם נפגעו כאשר התחילו להקרב ונכנסו לסווח של הכינון
הישיר.

בן עמיר:

קיבלנו טילים מהצד השני, אבל זה לא היה כל ה-60-80 טנקים.
חלק גדול מהטנקים שלנו נפגעו מהגדה המזרחית,

לסקוב:

טילים או נ.ט?

ג. עמיר:

טילים ונ.ט ואר.טי.ג', מכל הסוגים נפגענו, כולל מחי"ר
שעלה על הטנקים. התופעה של הסוללות היתה ידועה ונלחמנו.
איפה שחטפו חזק מכינון ישיר של טילים זה בחצי היום הראשון של ה-6 באוקטובר. הם
מטפו חזק מאד. אנחנו גם ראינו אותם ביום וירינו עליהם. חיפיונו לכיוון שלהם.
אבל בסופו של דבר, אם התכווננו וחשכנו איך להילחם - זה גם עם התקפת אש חלוח מסלול
על הרמפות האלה, וזה היינו חסרים.

עכשיו לגבי מארביס של ציירי סנקים: לגבי ה-6, ה-7 וה-8

אנחנו ידענו שבדוקטרינה, פיתוח הלחימה של הכוחות הקטנים הם מציבים מארביס. אנחנו
לא ידענו שהם כל כך מסיביים עם טילים.

לסקוב:

היה לנו נסיון של מארב שנחקע ב-69 או בראשית 70.

ג. עמיר:

הוא לא היה עם טילים, המארב עצמו לא הפעיל טילים, אלא הפעיל
נשק נ.ט. אני על כל פנים לא זוכר טילים בניתוח של המארב.

ואני אוסר עוד פעם : ידענו שהם מציבים מארכים, מנשימה שלנו היתה לחימה עם סנקים תוך כדי אש עליהם ודריסתם, אנחנו הדפנו את זה, וגם אז פתרו את זה עם סנקים אחרים מלחמת ההתשה, גם אז פתרו עם סנקים.

לא ידענו שהם יוריס סילים בלילה, בדיעבד יש פירסום שהראו לי אותו אחר המלחמה, שאמ"ן סכני כאיזה שהוא שלב אמר שהם מתאמנים בדבר כזה, לאחד האורח פצצות מרגמה, אני רוצה להגיד אפילו יותר מזה : בלילה ה-6 לאוקטובר, כאשר נסעתי לקנטרה הוחקפתי בלילה בכניסה לקנטרה, אני ראיתי שעפים אלי גושי אש, החגובה הראשונית היתה שאלה סילי נ.ט, אבל אני התבישתי להגיד, איך זה הם יוריס את זה בלילה, אחר-כך יותר מאוחר נודע לי שהם יוריס פצצות תאורה ואכן היו פצצות תאורה, הם ירו סילים, זה בטוח, חוץ מהתופעה הזאת ידענו מזה, ב-6 לחודש נחקלתי במארב נ.ט, ידעתי שאני עלול להיתקל במארב נ.ט, הייתי פוכן להיתקלויות במארבי נ.ט בלילה, גלחפנו בהם והם לא הצליחו לסנוע את הכניסה שלנו לקנטרה, זה קשור אולי לאחר-כך, רק 2 סנקים נפגעו לנו מסיילי נ.ט במארב, אחד מהם נפגע קשות, אחש נפגע בצריח והצליח להסתובב, לחזור ולפנות את הנפגעים.

לאחר מכן נזהרנו כל הזמן, אני לא עליתי ב-7 וב-8 יותר על

מקור נ.ט, מה שקרה לי ב-8 לחודש, זה לא היה מארב נ.ט, אני פשוט התפצחתי על מארב.

אנחנו ידענו מזה, נזהרנו, ויותר מזה, אנחנו מה-8 לחודש

לאחר שכבר עברנו לשלב של בלימה והתחלנו לעשות בינינו מועצות חכמים לאחר יום קרבות, איך ננהג במקרים כאלה, התחלנו לפתח לנו תרגולות איך נלחמים בסיילים האלה שהם מופיעים לנו במגננה ועושים לנו מארכים מכל מיני פינות, החלנו לפתח לנו טכניקות גם בחטיבה, ואחר-כך העברנו יעוץ ומידע, והחיעצנו באוגדה, התחלנו לפתח לנו טכניקות בהמשך ימי הכלימה.

לסקוב: נסיון של יום 8 קרב בפיקוד צפון ב-1972 לא היה ידוע לך?

ג. עמיר: ודאי שהיה ידוע.

לסקוב: לא היו לקחים?

ג. עמיר: ודאי שהיו, הפעלנו אותם, ידענו. אבל צריך להבדיל כאשר הם

עומדים בעמדה מראש שהיא מסווחת על כל מינ סווחים והם

יורים טילים למטרות מזדמנות, מה שהיה בצפון, לעומת כניסה למארכ, מבחינה שלנו

כבר אז ידענו שאנחנו יכולים להתחמק מטיל, אנחנו ידענו איך עולים לעמדה, כמה

יורים, היו לנו חישובי זמן כמה זמן שנחנו יכולים להרשות לעצמנו לשהות בעמדה,

הדברים האלה היו ידועים, עסקנו בזה, ההבדל היה במסות ובהפעלה בלילה.

אני עובר למעוזים: מי ופי הורה על פינזי מעוזים ואיזה?

אני הייתי קשור לשני מעוזים, ל"מילנו" ול"מפרקת". למילנו כאשר הגענו לאחר הפריסת

ב-6 לחודש, אני הגעתי, שאלתי מה לעשות עם המעוזים, אם רצוי שאני אפנה.

לסקוב: זה היה כערך ב? בערב?

ג. עמיר: בין 10 ל-11. אני הגעתי, ולאחר שהתארגנתי שאלתי את קלמן מ

מגן ז"ל שהיה ספקד, שקיבל את הפיקוד באותה עת על המרחב.

שאלתי אותו והוא אמר לי לא לפנות, לעזוב אותם, אני גם הייתי כטוח שאני לא צריך

לפנות אותם, כי הייתה לי התקשרות איתם, אני יצרתי קשר איתם, אני הגעתי לפתחים

של המעוזים, מצבם היה יותר טוב משלי, המעוז השני, שהוא מעוז מפרקת, שהותקף

כל הזמן והחדירה שלנו למעוז למעשה שיחררה את הלחץ, והמעוז היה במצב לא טוב. הכח

שלי שהתחבר לשם, המגד...

לסקוב: זה הגדוד ששלחת עם שחי הפלוגות?

ג. עמיר: כן. עמיר יפה היה המגד. הוא דיווח לי ^{שלפי} שהקטר שיצר עם המעוז-

חמסה-ששה אנשים, ספקד עליהם קשר, היסטריים לבמרי. והוא

מציע לפנות אותם. הם לא כוח לוחם, הבקשה הצעברה למפקד המרחב והוא נתן חשובה לא

לפנות.

לסקוב: זה היה כערך גם כן ב 10-11 בלילה?

ג. עמיר: כן, סכיב חצות פלוס מינוס.

היו"ר אגרנט: מי היה ספקד המרחב?

ג. עמיר:

קלמן סגן ז"ל, אני כדשעבר יודע שההוראה הזאת ניתנה לו מהפיקוד. בתחקירים הלאה השאלה הופנתה אליו והוא נתן חשוב לא. במשך הלילה מפעם לפעם על מעוז מפרקת, הרי כח הטנקים שהיה צפונה ודרומה עסק בלחימה, ומדי פעם לפעם העביר את המאמץ לביזרה לביזרה, כי הוא היה עם מעט טנקים מספר פעמים במשך הלילה הוא עבר למאעוז, כל פעם שנחדשה עליו החקפה. פעמיים או שלש ביקשנו לפנות את המעוז. התשובה היתה לא. בבקר, כאשר קיבלנו את ההוראה לנתק מצע ולהזור, היה ברור לי שאין מה לפנות את המעוז, כי מצבו היה יותר טוב משלי, ממעוז מילנו. במפרקת קיבלנו אישור לפנות, בבקר, סביב השעה 6. קיבלנו אישור לפנות את הפקודה קיבל הסגד. דיווח לי לאחר מכן שהוא עשה שני נסיונות, כל נסיון עלה לו בטנק. צריך לזכור שהיו לו טנקים פעילים, כשירים לקרב סך הכל 5. הוא אמר לי: אצט יכול להמשיך, אבל יש סכנה שאני אגמור את כל הכח ולא אוציא את המעוז, אולי אצליח להוציא אותם. מה לעשות? הוא מכש אישור לצאת בלי לפנות את המעוז. אני נתתי לו את האישור.

שאלה שלישית מה היו האבדות בטנקים מצידי טנקים, מנסק נ.ט.

מצרי ליד המעוזים? אני לא יכול לתת לכם מספרים. התחקיר שעשיתי לאחר הפלחמה לא מלא בעקבות הצדדים וההרוגים שקשורים לענין הזה, וטנקים שנשארו בשטח ליד זה.

לסקוב: כמה נשארו בצד השני?

ג. עמיר: בצד השני נשארו לי כ-10 טנקים בלילה הראשון. 10 טנקים בסך הכל. אני לא יודע בדיוק כמה.

לסקוב: אתה יכול לתת לי הערכה מתוך התרשמויות שקיבלת?

ג. עמיר: מצידי טנקים קיבלתי רק בלילה הראשון אני כבר על שנים מסארכ. עכשיו אני עכרתי לתוך שטח בנוי. נפגעו לי כמה טנקים וגם אחד לי טנקים. בתוך הסימטאות אחד לי טנקים. כך שאני לא יודע מי מהם מצייד או לא צייד.

מנסק נ.ט מצרי על יד המעוזים - אני גם לא יכול להגיד מספרים, כי טנקים נשרפו. כחלק ניגשנו, ראינו, נפגעים להוציא, כחלק אין נפגעים

ישיבה ק"כ -בקר

ג. עמיר

והלכנו אחורה. אני לא יכול להגיד מספרים.

בממוצע כמה פגזים ירה כל טנק? אני חושב, אני יכול

להגיד בממוצע של טנקים כמה שהם ירו, וזה ממוצע מסך הכל הטנקים שהיו לי.

לסקוב: טנקים שיצרו מגע.

ג. עמיר: טנקים שיצרו מגע היו טנקים שגמרו ב-8 לחודש שני בטנים,

מרבית הטנקים (בסך - 78 פגז בצנטוריון), חלק גדול

מהטנקים ירו בסך מלאה אחת. היו גם כאלה שלא ירו בכלל, כי הם נתקעו בחקלה

טכנית ועד שתיקנו אותם נגסר הקרב.

היו"ר אברנט: אצלך היו...

ודין: סליחה רגע. אנחנו ~~שמענו~~ שמענו באיזה מקום - אינני יודע

אם בחטיבה שלך או לא - שמחוסר מקלעים ללחימה נגד החי"ר,

הטנקים ירו פשוט פגזים מנחים. גם אצלך

ג. עמיר: כן.

ידין: אתה השבת לשאלה, מה היה לך נשק נגד חי"ר, שהפך לך מקלעים.

ג. עמיר: לי היו מקלעים.

ידין: וככל זאת ירו?

ג. עמיר: יריחי גם פגזים נגד טנקים. אני לא כחיתי את האמצעים

איך להרוג את האויב. כל מה שהיה טוב בשכילו - אני נחתי

לו. כולנו.

לסקוב: להגיד 60% ממוצע לטנק - זה נכון פחות או יותר?

ג. עמיר: זה מחייב יותר בדיקה. כי היו טנקים שירו פעמים בטן, היו

טנקים שהכאנו להם החמושה לעמדות. למשל, הסכרתי שהגדוד

על "ערוב" נשאר עם 4-5 טנקים. לא פיתחתי את כל סיפורי הקרב שהיו שם. היה זמן

שנחתי לו אישור להוציא טנק טנק אחורה להתמלא, כשהוא חוזר - להוציא אחר, על מנת

שהיו לי כל הזמן טנקים בקו ולא נישאר ריק.

679.

שא

100-96

ועדת החקירה - 23.7.74

ישיבה ק"כ - בקר

ג. עמיר

לסקוב:
איך לך אפשרות לבוא עם לקחים ולהגיד שההרכב של סובי
חמושה שנמצאים בכסן צריכים להיות כאלה וכאלה? או
נניח שה-300 שיש לך ניתן להעביר ל-20 מ"מ על אלפיים מסר נגד חי"ר, ובלבד לא
להשתמש בח"ש?

אחרי כן יע

י.ע. 679

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר

ער: חת-אלוף גבריאל עמיר

עמיר:

הבדיקה שלנו עכשיו של הרכב פנים התחמושת

של הטנקים בממוצעים וסטטיסטיקה, מורה שהרכב

הפנימי שלנו הוא טוב, עשינו שם קצה שינויים לטובה הח"ש. (ח"ש-הודר שריון).

כשהסמוצע מעיד שהבחירה שלנו, הרכב הבטן היה תקין לגמרי.

לסקוב:

השאלה שלי בתחמושת שיש על הטנק כפלטפורמה.

אתה לא מבגש חגיג שאתה חש ש כמו שהתמשך בחי"ר.

יש לך 20 מ"מ במקום ה-0.5, קצב ש אש מהיר אתה יכול להשיג כמרחק של

2.5 ק"מ, כל עמדה חשודה לסאגר או נ"ט, נגרר ודכריס כאלה. זה נותן

לך שקלול אחר. אין לך חשובה.

עמיר:

אין לנו פגז, בטנק, שהוא יעיל לגמרי

נגד חי"ר. יש לנו פגז, הפגז עם הרסיסים

האמריקאי, שהוא, בעצמנו דעפחנינו חלוקות עליו.

לסקוב:

פגז הזדהות בין טנק לטנק למרחקים גדולים

כשרשח הקשר לא עובדת,

עמיר:

ישנם דכריס יותר פשוטים. יש לנו כדור

זיקוקין, חבל על הפגז. כדור זיקוקין יעיל

אותו דבר כמו פגז.

לסקוב:

ולא קרה שטנקים שלנו ירו על טנקים שלנו

עם הזיקוקין,

עמיר:

במלחמה הזאת לא קרה.

עברו פגזים בקרבה, קרה שאסרתי למישהו

אתה יורה לכוון שלי, אמר לי, אני רואה אותך.

6795

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבה בקר

עד: חת-אלוף גבריאל עמיר

עמיר: לא היתה לנו בעיה שיריגו אחד על השני במלחמה הזאת.

כך שאצלי הסמוצע היומי שלי היה בסך, סרביה הסנקים ירו פלוס. פכל-פגנג-פגנג, אבל הסמוצע יוריד כתוצאה מזה שסרביה הסנקים לא הגיעו לסגע פכל מיני סיבות.

עכשיו, מספד הסנקים שיצרו סגע בין ה-6 ל-8 ויצאו פכלל פעולה, אני יכול להגיד שבסנקים האורגניים שלי, כ-50%.

לסקוב: היו לך 4 סגעים לערך,

עמיר: היו לי שלושה סגעים, בהקפת הנגד לא אכדתי

אף סנק. האם נכון שכונת האוגדה לקראת ה-8 לחודש

היתה להשמיד את ראש הגשר מצפון לדרום. הפירוט שאתה נחח של הפתיחה לאחר התדירה זה ענין של הבקעה. מנחנו סבקייעים אנחנו סבקייעים בגזרה צרה, ואחר כך מזרימים את הכוחות, פורשים את המניפה לאחר הסערך הראשון. במקרה הזה, כשהאויב זה עתה צלח והוא חפוז, לא היתה לנו הערכה שהוא סאורגן היטב כקרקע וצריך להכקיע אותו, ההערכה היתה שהוא ערוך ברכוזי שריון והם מוכנים ללחימה של שריון בשריון, עם החיר שמלווה אותו - באותה מידה שחי"ר יכול להיות כחפופה כזאת - ההערכות חפוזות.

במקרה הזה הכוונה היתה לנוע בפרישה של לחימת שריון נגד שריון, להיתקל בו ולהשמיד אותו בלחימה, ואחר כך לדאוג לשאר.

לסקוב: החפיסה הסובייאטית היא בין כחפופה ובין מתנוחה

סערך החי"ר כנוי על ג"ט.

679ז

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר

עד: חח-אלוף גבריאלי עמיר

עמיר: ככלל כלחיסת נ"ט, להשמיד את הנ"ט בכנון ישיר ולגמור **או** את השריון. לא יתנו לנו הערכה שאנחנו צריכים להכניע בצורים ולעשות הבקעות. השאלה לגבי הגורמים שאיפשרו להם לכצע מאחזים עם שני ראשי גשר עם שלוש מאות סנקים, אני חושב שמה שאיפשר **פ-לנדרגב** להם לעשות את זה, זה כמות האכידות שלנו, כלילה הראשון, ועם החי"ר והמסות של הנ"ט. ^{שלהם} לומר היחס לא יכול להיות במקרה זה סנקים מול סנקים, אלא סך הכל האכידות שהיו לנו כבר פלוס המסות של הנ"ט והחי"ר שהם העבירו, ובמידה מסויימת הבקיעו אותנו. המסות של הנ"ט.

לסקוב: 150 סנקים שהלכו ל-252, הם הלכו בגלל הנ"ט ולא בגלל סנקים.

עמיר: ה-150 שנגמרו ל-252 ?

לסקוב: ב-6 לחודש.

עמיר: נכון אבל לפי הערכתי מרבית הנ"ט היחה סילים, והרכוז הגדול של הנ"ט, הם הגיעו לפי המבדקים של 72 - 25 קני נ"ט לק"מ, וזה היחה לו השפעה עצומה כיוחר.

לסקוב: איך הגעת ל-72 ?

עמיר: ראיתי את החוכרות של אפ"נ בסקר.

679

ועד החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר

עד: חה-אלוף גבריאל עמיר

ראיתי את החוכרות של אמ"נ עכשיו בסקר, לק"מ חזית
סה"כ החלוקה של כל החזית, הלא הם התרכזו,

עמיר:

איך הגעת ל-75 ? אני עשיתי חשבון של 30 ק"מ
בגלל כל האגמים וכו',

לסקוב:

אני ראיתי חוכרת של אמ"נ שמדברת על 70.

עמיר:

זה לגבי השאלות שנשאלתי כאן. עכשיו לגבי מה שאמרתי
לוועדה של כרמי לגבי מרגמות ולילה. למעשה עם הסנקים יש לנו את הכינון הישיר.
עם הכינון הישיר אנחנו יכולים לפתור את הכעיות של מרגמות פזוח בונקרים פגיעה
בסנקים ופגיעה בכנון ישיר. היא מסמדה את המטרה. למעשה זה גם היעוד העיקרי
של הסנק. כשדה הקרב נלוות הרבה תופעות שלמעשה אין לנו פתרון עם הסנקים
אלא על ידי שחוף פעולה עם הכוחות שהם משתפים פעולה והם צמודים לסנקים.
כשהסנק הוא הגרעין המרכזי. עכשיו מה הם הדברים שאנחנו צריכים למצוא עליהם
פתרון, כל מטרה שהיא בכנון עקיף מעבר לרכס, ואותם המטרות שאנחנו צריכים
כשבילם תחמושת רסיקה, נא נחיצה. וגם מטרת רכות שלא תמיד כדאי להוציא
כשבילהם את הפגז של הסנק. שהוא מצומצם. לכן מאז ומעולם, מעולם לא גרסנו
אחרת, שאנחנו צריכים את החי"ך הנלווה, קרי החרמ"ש, וצריכים את המרגמות
שהם נעות מסביב לסנקים. ומשמשות את הארסילריה של המפקד מרמת מ"פ ומעלה פיידית
שהוא יכול להפעיל אותם ולהשיג את הכסוי.

המרגמות לא הוצאו מהגדודים ?

דיין:

המרגמות לא הוצאו מהגדודים. היה לנו תקנית מהמלחמה
מרגמה אחת לכל פלוגה.

עמיר:

679

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבה בקר

עד: חת-אלוף גבריאל עמיר

עמיר:

עכשיו, החופעה שקרחה גם מפניעי כוח אדם
 גם מהיוחננו בנויים על זחל"ס שהוא לא בקצב
 של הדבקת תנועה הטנקים, כסטח, באווירות, באימונים היו לנו עוד פאבלות
 שלא הצלחנו להחגבר עליהן, זה גובה הסיסה של חיל-האוויר. חיל האויר באמונים
 שלו הגביל אוחנו מאד מאד. בירי, בכל החרגילים שרצינו באופן חופשי.
 אבל היה לנו את המרגמות. המרגמות היחה מרגמה לפלוגה.

ירי:

למה התכוונת אם כך, בלי אלתורים וכלי פא חכמות.

עמיר:

מה זה אלתורים ? כשאני דברתי אל ועדת המשנה
 שלכם שהגיעה מיד אחרי המלחמה, הדבר העיקרי שהציג
 לי היה למה השלמות המילואים שלי לא אצלי. אז היתה הכחינה הקרכית שלי
 שלא היו המרגמות ולא החרשש. והיתה הכחינה הלוגיסטית. היתה לי בעיה איך
 להאכיל את החטיבה שלי ואיך לחח לה דבל דלק...

ירי:

לא, אני מדבר על המרגמות.

עמיר:

אז אותו דבר, המרגמות שלי היו במילואים.

ירי:

כלומר, מה שאתה רצית לאמר, שהמרגמות זה חיוני
 לא פחות מדבר אחר, והוא צריך להיות כחטיבה.

עמיר:

אמרתי שזה צריך להיות אחי ואני לא רוצה לחכות
 לשום נסים ונפלאות.

עכשיו, כלקחים מהמלחמה, כל הענין הזה של שלוש פא מרגמות לגדוד, אחת
 לפלוגה, זה שום דבר, צריך לעבור מיד ל-6 מרגמות, לפחות.

6801

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבה בקר

עד: חת-אלוף גבריאל עמיר

6800

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבה בקר

עד: חת-אלוף גבריאל עמיר

והכרח להעביר אותם לכך שהם נעים בקצב של הסנקים.
והם מצויים ביעד.

עמיר:

על הנגמ"שים אפשר להרכיב את המרגמות ?

ירין:

גם מרגמה 81 וגם 120 יש מרגמה 81 בצבא האמריקאי
ויש ה-106, יותר מזה, סולתם אצלנו הרכיב את המרגמה
שלנו על נגמ"ש. יש מרגמה אמריקאית ה-מ-125
שהיא אורגינלית אמריקאית שאפשר לקבל אותה בסווח
החזמנות של הרכש, מבחינה טכנית אני מדבר. ואותה
אפשר לקבל. אנחנו לא רוצים את המרגמה הזו.

עמיר:

אנחנו רוצים את המרגמה סולתם כי בסיבה היא יותר טובה
היא גם נוחת לנו את הטווח טוב יותר. ההיא נוחתת
3,250 שלנו נוחתת 4,200, ועם סכוי באופציה להגדלת
הטווח. עכשיו, למתקן אותה בנגמ"ש, רק מבחינת
סדידה, עוד לא התחילו לעשות את זה,
בעיה של השגת הציוד האמריקאי והוא צריך להגיע בקרוב,
יש בעיה שהמרגמה יותר ארוכה. אבל יפתרו את זה.
אנחנו אטרנו יותר מזה, לא חסגרו שיהיה פתוח.
זאת אומרת שהיא בשלב של תכנון.

ירין:

המרגמה בשלב של תכנון, אם כי אפשר להניח שאין
בעיות היות ועשו את זה כבר עבור שריונית קומנדו

עמיר:

נניח שמחר מתחילה פלחמה ?

ירין:

6802

ועדת החקירה, ישיבה ק"כ

23.7.74, ישיבת בקר

עד: חח-אלוף גבריאלי עמיר

עמיר:

עם פצצות תאורה, בלי פצצות האורה, את זה עשינו כלילה ובזה התאמנו כלילה. ויחידות השריון פתורגלות לבצע את זה כלילה. אבל זה בסך הכל גושי פלדה שנעשים כלילה ועושים רעש אימים. וזה איזו שהיא סכניקה שונה של הפחעה והוצאה כוחות הי"ר מראש. השריון שהוא נוסע כלילה הוא לא מתגנב. בזה אנחנו מאומנים ונלחמים.

לבני מכשירים, יש דור ראשון של מכשירים שזה האינפרה אדום, שזה א-א, לנהיגה היה לנו את זה בכל הסנקים, לירי היה לנו את זה רק כפסונים. בצנטוריון זה נמצא באיזה שהוא ההליך פתוח שלא הגיע לפשהו ממשי. עד תקופת המלחמה. הא-א הוא סובל ממיסוך כמו אור הלילה, האבק מפריע לו העשן מפריע לו, כל מיני בעיות סכניות, זה דבר שהוא לא מפותח במיוחד. למשל כנהיגה, נסויים שעשינו, מכפנים שעשינו, מרכיב הצוותים העדיפו לנהוג בלי א-א מאשר עם א-א. זה הפריע להם. והיה לנו את הא-א שיחנו בצכאות המערביים. סנקים שלנו הם סנקים אמריקאיים. ישנו כבר דור הבא, וזה הפסיבי. פסיבי לא היה לנו, ולמען האמת הוא עוד לא מפותח והוא רק כגדר נסויים. הסלסקופיים הפסיביים, המשוררים שהיו בצה"ל הם היו רק בבסתון שוסף. במעוזים. עכשיו, מה שקרה לנו במלחמה, שאת הציווד לא היה לנו. כל יום לחימה היה קשה מאד, מהרבה לפני אור ראשון עד הרבה אחרי אור אחרון. וצריכים לספל בסנקים. אנחנו כסנקיסטים, בתגהת-הלחמה בצורת הלחימה שהעסיקו אותנו או שהפעילו אותנו, אם לא היה כוח אחר, כוח לבצע משהו כלילה, ממשי אני לא חושב שהיה. היינו מבצעים איזה לילה או שניים אם היו מטילים עלינו, אבל זה היה מבוצע בסכניקות ללא מכשירים, כסמולנו עומד אויב, מצוייד בנשק נ"ט...

המשיכה א.י.

לפני כן י.ע.
א.י.

ועדה חקירה - 23q7.74
ישיבה ק"כ - בוקר

הער: תא"ל גבריאל עמיר

תא"ל עמיר כשמולנו עומד אויב ומצוייד בנשק נ.ט. אולם
יד עני כי על הסנקים היה לנו גם רק א.א. פסיבי היה להם רק על כלי הנ.ט.
הנישאים. והוא עמד בטווחים והוא ראה אותנו בלילה ונלחם בנו. הוא ירה.

ידין ה-"אס אל אסים" לא עוצרים?

תא"ל עמיר ה"אס אל אסים" עוצרים בחצפיה. אנחנו חוץ יום

שנים, מיד פשטנו על כל התעוזים והמעוזים וחפשנו את ה"אס אל אסים" שורר
הציידי

שהשירו הכוחות שלנו. כל אצאגא טנקים שתפסנו ערבים, היו מצויידים ב"אס אל

אסים" שלהם, חלק כמו שלנו כרישטס וחלק רוסיס אבל זה אוחו עקרון הפעלה ואנו

מיד הפעלנו אותם. בשביל מה הפעלנו אותם? בשביל אכטחה עצמית, חצפית בלילה,

שמירה סכיכנו והשתמשנו בזה, הדבר הראשון שחפשנו ש ככל מקום שעלינו זה את

ה"אס אל אסים" ומיד הצטיינו. אני בסוף המלחמה היו לי 7, 6 "אל אסים"

בחטיבה שכשיצאתי למלחמה לא היה לי אף אחד. מה שאנא אמרתי אז שזה היוני להשיג

מיד ולהתאמן אהם וזה צריך מיד לעשות. אנו למעשה בלילה ממשיכים להתאמן כמו

שהסכרתי קודם, בשיטה זו, עם א.א. וה"אס אל אסים" הם עדיין כניסויים ובהזמנות.

יו"ר אגרנט אני מודה לך על עדותך.

סוף עדותו של תא"ל גבריאל עמיר.